

ಚಂದ್ರಮಾಮು

ಬಿ. ಕೆ. ಸಿ. ಕೆ. ಥಿಯು. ಎಸ್. ಸಿ. ಪಿ. ಥಿಯು.

1st JUNE '53

6

MTVA/Arwa

Chandamania, June '52

Photo by Pranlal K. Patel

భు క్తి

ಈ ಗ ಯ ಶ ಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತದೆ !

ಲಲಿತ, ಶಾಂತಕುಮಾರಿ, ಗಿರಿಜ, ಮುಕ್ತಾಪುಲ, ರೇಲಂಗಿ ಮುಂತಾದವರ ಅಭಿನಯ

: ಬಿಂಗಲೂರು :

ಜೈ ಹಿಂದ್ :: ನ್ಯೂ ಅಪೆರಾ
(ನೂತನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರ) (ಸಿವಿಲ್ ವಿರಿಯಾ)

ಮೈಸೂರು : ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್ : ಮಂಗಳೂರು :
ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ★ ಕೃಷ್ಣಾ ★ ನ್ಯೂ ಚಿತ್ರ

A TALLAM RELEASE

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಜಗಕೆ ಸೇವಸಲ್ಲಲಿ	 9	ಬಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆ	 33
ಮಾತು ಮಾರದ ಆನೆ	 10	ಸರೋಕ್ಷವೈರ	 39
" ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡ "	 12	ಮಾಸ್ತರರ ಯುಕ್ತಿ	 42
ಬಂಗಾರದ ಸಂಜರ	 13	ಮಣಿ—ರತ್ನಗಳು	 44
ಅಪೂರ್ವ ಸ್ತಂಭ	 17	ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ	 49
ಬಡವರ ಬಂಧು	 25	ಇಂದ್ರಜಾಲ	 50
ಅಜಾತ ತತ್ವ	 29	ಅಜ್ಜಿಯ ಯುಕ್ತಿ	 54

ಇವಲ್ಲದೆ ನಗೆಹಸಿ, ಚಿತ್ರ, ಪದ್ಯಗಳೂ ಇವೆ.

మే బి డు గ డే !

శ్రీరామమూర్తి
ఎస్.వరలక్ష్మి
నటించిన

యువావారి
టింగ్ రంగం
డైరెక్టర్.... బి.ఎ.సుబ్బారావు
ప్రొడ్యూసర్... పి.ఎస్.శేషాచలం
.....
సృజనా
హాహిని

యువా పిక్చర్స్
20, కోట్యూరింగ్, మద్రాసు - 17

యు వ సి క్లబ్స్, 20 కోట్యూరింగ్ రోడ్, మద్రాసు - 17

ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ತಾಯಂದರಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಿಹಿ!
ಸಿಹಿಯುಳ್ಳ ಪೆಪ್ಪರಮೆಂಟುಗಳು

ಯವರದೇ

M.A.P. INDUSTRIES
TONDIA RPET, MADRAS. 21

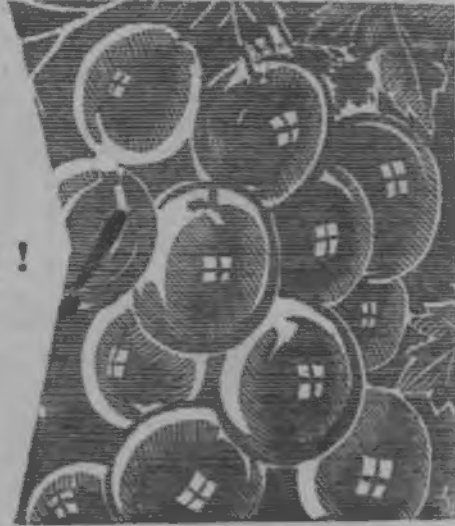
ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾವೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

- ಮಹಾತ್ಮ ಕನ್ನಡ ಜಗನ್ನಾಥನ 8 ರಿಕಾರ್ಡ್ ಗಳು
ಫೂರ ಸೆಟ್ಟು ಬೆಲೆ ರೂ. 24/-, ಪ್ರೀ ಡಿಲಿವರಿ,
B 15051 ಏಂದೋ ಏಂದೋ ಏಂದೋ
ಏನಿದುರ ಮಣಿಕನಸೋ
B 15052 ನೀ ಎನ್ನ ಜೀವನ ಜಗನ್ನಾಥನ
ಪ್ರೆಮದಿಂದಲಿ ನಾವುಕೂಡಿ
B 15053 ಜಯಜಯ ಗೌರಿ ಜಯದಮಾ
ಕರಿಯುವೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ನಾನೆ
B 15054 ಮನದೊಳು ಅತಿಚಿಂತೆ
ಓಕಾರ ಪಂಜರ ಶುಕೇಂ
B 15055 ಬಲು ಮೋಜಿನ ಹುಡುಗಿ
ಓ ವಸಂತಮಾಸ ಓಡಿ ಬಂದಿದೆ
B 15056 ನೀ ಬಳುಕುತ ಬಳಗೈ ತಂದೆ
ಕಣೆಯ ಹೇಳಲು ಬಂದೆ
ಕೇಳಮ್ಮ

The N. G. R. Mfg. Co. Ltd.,
110 Meadows Street, Bombay or
SEETHAPHONE CO, BANGALORE 2.

ಮಧುರವಾದುವು !

ಸವಿಯಾದ ಹಣ್ಣುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ
ಅಸಮಾನವಾದುವು. ಅದೇರೀತಿಯಾಗಿ
ಉತ್ತಮವಾದ ವಿಧ ವಿಧ ಮಿಠಾಯಿ
ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಟಿನ್ ಟ್ರಾಫಿಗಳೂ
ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ ಸರಿ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲದುವು.

MORTON

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾರ್ಥವಾಯಕ

ಸಿ. ಆಂಡರ್ ಈ. ಮಾರ್ಟಿನ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿಮಿಟೆಡ್.

ESP

M-9

FOR PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING:

CHANDAMAMA GROUP

(HINDI, TELUGU, TAMIL, KANNADA
MARATHI & MALAYALAM)

EVERY MONTH ADORES
1,20,000 HOMES

AND

ENCHANTS TEN TIMES THE
NUMBER OF READERS
THROUGHOUT INDIA

★

GROUP PAGE Rs. 450

★

ENQUIRE

Chandamama Publications

2 & 3, ARCOT ROAD

KODAMBAKKAM :: MADRAS-24

ರಾಂಜು, ಬಾದಾಮಿ, ಕಾಫಿ, ಚಂದ್ರಹಾರ
ಗಳನ್ನು, 24" ಒಂದೆಕೆಗೆ ರೂ. 11/- ಕರೆಮಣಿ
ಜೈನು 18" 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 5/- 800 ದಿಷ್ಟು
ಗಳೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತ. ವೋಲ್ಟೇಜು 1/-
ರಾಜಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ಕಂಪನಿ (ರಿಜ.)

ರಾಜಾ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್; ಮಚಲಿವಟ್ಟೂರು.

MAPS IN KANNADA LANGUAGE

Maps of India, World, Asia, Europe and
Madras Province. As. 6 Each

In Tamil Language

JAGAT ATLAS Geographical
Coloured Re. 1/8/-
with useful Notes Rs. 2/-

In Telugu Language

JAGAT ATLAS Geographical
Coloured Re. 1/8/-
with useful Notes Rs. 2/-

In English Language

NEW RASHTRIYA ATLAS Geo-
graphical and Historical coloured
with useful Notes Rs. 2/8/-
Road Map of India Re. 1/4/-

Maps and Alphabet Chart in Tamil,
Telugu, English, Hindi, Bengali, Kannada
and Urdu available. Price As. 6. each.
Please write in English with advance to :

INDIAN BOOK DEPOT.
DEPUTY GANJ, DELHI.

ಆರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಂದಮಾಮ

★

(ತೆಲುಗು) ..... ಚಂದಮಾಮ
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
0-6-0 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಕನ್ನಡ) ..... ಚಂದಮಾಮ
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
0-6-0 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಹಿಂದಿ) ..... ಚಂದಮಾಮ
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
0-6-0 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ತಮಿಳು) ..... ಅಂಬುಲಿನಾಮ
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
0-6-0 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಮಲೆಯಾಳ) ..... ಅಂಬಿಳಿ ಅಮ್ಮಾನನ್
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
0-6-0 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

(ಮರಾಠಿ) ..... ಚಾಂಡೋಬಾ
ಬಿಡಿಸಂಚಿಕೆ ವಾರ್ಷಿಕಚಂದಾ : 4-8-0
0-6-0 ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ: 8-0-0

★

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

2 & 3, ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡ್, ಕೋಡಂಬಾಕಂ, ಮದ್ರಾಸ್ - 24

ಗ್ರೈವ್ ಸಿ ರ ವ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅರ್ಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾಸ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈವ್ ಸಿ ರ ವ್

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಗುರುತು.

ಕಿರು ಪೋಷಣೆಗೆ

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಸಾಬುನು

ಮತ್ತೊಂದು ಗೃಹಸಂಬಂಧ ಸಮಸ್ಯೆ ! ತಾಯಿಯು ಮಕ್ಕಳ
ಮೈ ತೊಳೆಯುವಾಗ ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪನ್ನು
ಉಪಯೋಗಿಸುವಳು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಿರುಮೂ
ತನಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಬಿಟ್ಟೆಯನ್ನು
ಇಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಮೈಸೂರು
ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪನ್ನು ಅತಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ.

ಮೈಸೂರು
ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪು

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಸಂಪುಟ ೮ : ಸಂಚಿಕೆ ೬

ಜೂನ್ ೧೯೫೨

ಜಗಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಲಿ

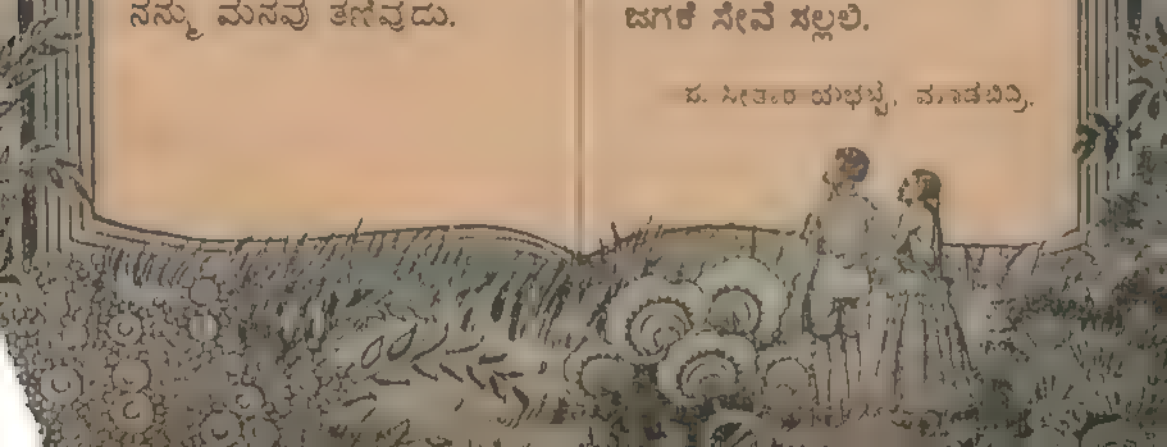
ನೋಡು ಕಂದ! ನೋಡು ಕಂದ!
ಗಿಡದಲಿರುವ ಹೂವನು
ತನ್ನೊಳಿಹ ಸುಗಂಧವನ್ನು
ಬೀರುತ್ತಿರುವ ಪರಿಯನು.

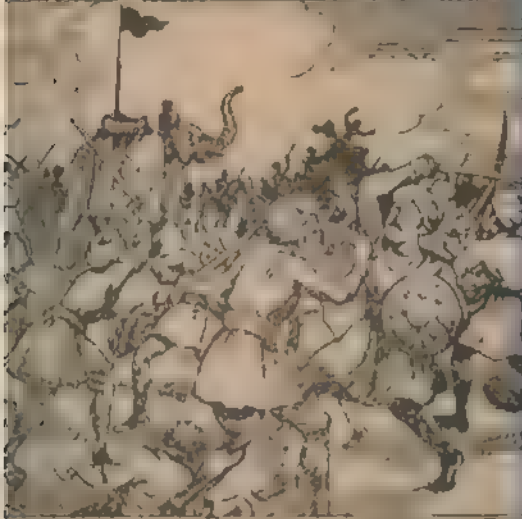
ಎಷ್ಟು ಚೆಂದವದರ ಒಣ್ಣು !
ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಸೆಳೆವುದು.
ಅದರ ಸೊಬಗ ಸವಿಯನುಂಡು
ನನ್ನು ಮನವು ತಣೆವುದು.

ಅದರೇನು? ಸುಮದ ಬಾಳು
ಒಂದೆ ಚಣಕೆ ಮುಗಿವುದು
ಮುಗಿದರೇನು? ತಿರೆಗೆ ಅದರ
ಹಿರಿಯ ಸೇವೆ ಸಲುವುದು.

ಕಂದ ನಿನ್ನ ಬಾಳ್ವೆ ಇಂಥ
ಸುಮದ ಬಾಳ್ವೆಯಾಗಲಿ
ಚಾವಿ ಮುಗಿದರೇನು ಹಾನಿ?
ಜಗಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಲಿ.

ಪ. ನೀತರ ಯಥಬ್ಬ, ಮಾಡಬಿದ್ರಿ.

ಮಾತು ಮಾರದ ಅನೆ

ಹಿಂದೂಮೈ ಒಲು ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ಜಾಲುಗೊಂಡಿತ್ತು ಮುದಿಯಾನೆಯೊಂದು.
ಮಾವಟೆಗೆ ನೊಬ್ಬನೇ ಅದರಮೇಲಿದ್ದ
ಅರಸು ಬಾವುಟ ಹಿಂದೆ ನಿಲಿಸಿಕೊಂಡು.

ಕತ್ತಿಗಳು ಮಿಂಚಿದುವು ಧೃಢವೆಂದು
ಹರಿಯಿತು ನೆತ್ತರ ಕಾಲುನೆಯೆ!
ಅವೇಶದ ಸಂಕುಲ ಸಮರದಲ್ಲಿ
ರಣಕಣವೆಲ್ಲಾ ಹಣವಯವೇ!

ರಾಜನ ಪಕ್ಷಕೆ ಸೋಲೆಂದೇ
ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬುವ ಕಿರನಾಯ್ತು.
ರಕ್ಷಕ ಸೈನ್ಯದ ಸತ್ತು ಕಿವಿಲ್ಲರು
ಹಿಂಜರಿದೊಡುವ ಹಾಗಾಯ್ತು.

"ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲೇ" ಎಂದರವಲು ಮೂವುತ
ನಿಂತಿಕಾನೆ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ.
ಕತ್ತು ಸೈನ್ಯ ಉಕ್ಕಿರ ಕವಿದರೂ
ಅನೆ ಬಿಟ್ಟದಂ ಕಿತ್ತಲ್ಲೇ!

ಹಗೆಯಂ ಬೊಂದು ಜಾರುಕೆ ಬಂದು
ಮಾವುತನನು ಕಳ ಗುರುಳಿಸಿತು!
ಅದರು ಕದಲದೆ ನಿಂತಾನೆಯಮೇಲೆ
ಬಾವುಟ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿತ್ತು!

‘ ನವಗಿರಿನಂದ ’

ಕುಣವ ನಿಶಾನೆಯ ಕಂಡು ಸೈನಿಕರು
ತಿರುಗಿದರೈ ಹೊಸ ಹುರುಪಿನಲಿ.

“ ವಿಜಯ ಇಲ್ಲವೇ ವೀರಸ್ವರ್ಗವೇ ” ಎಂದು
ಪಂಥ ತೊಟ್ಟು ಹೋರಾಡಿದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಸೋತು ಓಡಿದರು
ಜಯವಾಯ್ತಾನೆಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ.
ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿ ಎಲ್ಲರು ಕುಣಿಯಲು
ಅನೆ ಕದಲದೇ ನಿಂತಿತ್ತು !

ಯಾರು ಕರೆದರೂ ಬಾರದಿರಲದು
ಮಾವುತನ ಮಗನ ಕರೆಸಿದರು.
ಅವನು ಬಂದು “ ಬಾಲಿ ” ನ್ನಲು ಒಡನೆ
ನಡೆಯಿತು ಮೆಚ್ಚಲು ಕಂಡವರು.

ಅಯ್ಯೋ ! ಅನೆಯ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ
ಗಾಯವು ನೆತ್ತರ ಮಯವೆಲ್ಲಾ !
ನಡುಗಿ ಮಾವುತನ ಮಗನಡಿ ಬಿದ್ದು,
ಸತ್ತಿತು— ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆಯಿತಲಾ !

ಎತ್ತಿದ ಬಾವುಟ ಬೀಳಿಸದಾನೆ !
ನಿಂತಕಾಲ ಹಿಂದಿಡದಾನೆ !
ಯುದ್ಧವ ಗೆಲಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯಾನೆ ಅದು,
ಮಾವುತನಾ ನುಡಿಮಾರದ ಅನೆ.

“ ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡು ”

ಯು. ಲಕ್ಷ್ಮಣಕಾಮಶ್.

ಸೋಮನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡು ವನ್ನು ಅರಿಯದ ಜನರಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡುವು ಬಳೆಮಾರಿ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಗಿಡ್ಡ ನಾದ ಮನುಷ್ಯ. ಆದರೆ ಅವನ ಗಡ್ಡವು ಒಂದಡಿ ಉದ್ದ. ಇವನು ಪೇಟೆಗೆ ಬಂದರೆ ಜನರು ಇವನನ್ನು ನೋಡಿ ಗುಸುಗುಟ್ಟು ತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಗಿಡ್ಡುವು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಗಡ್ಡವು ಮುಖಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಹೆಡ್ಡನೆಂದು.

ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದನ್ನು ಗಿಡ್ಡುವು ಕೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಕೂಡಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಕತ್ತರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ

ತೋಚದೆ ಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅರೋ ಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಬೆಂಕಿವೆಟ್ಟಿಗೆ ಯೊಂದು ತೋರಿತು. ಕೂಡಲೆ ಬೆಂಕಿ ವೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದು ಗೀರಿ, ಗಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತು ಗಡ್ಡದ ಮಧ್ಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು. ಹೀಗೆ ಗಡ್ಡವು ಉರಿಯುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಬೆಂ ಕಿಯ ಶಾಖವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಗಡ್ಡ ದಿಂದ ಕೈಯನ್ನು ತೆಗೆದನು. ಆಗ ಇಡೀ ಗಡ್ಡ ಸುಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಮುಖ ತುಂಬಾ ಬೆಂಕಿಯ ಜೊಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದವು. ಈಗ ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡುವಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅರಿವಾ ಯಿತು; ಏನೆಂದರೆ, ಜನರು ಆಡಿದ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಡ್ಡನು ;—ಎಂದು.

ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರ

ಗುರುವಪ್ಪ ಶಿಟ್ಟಿ ಮುದುಕನಾದ. ಭಾರಿ ಭಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಭವನದ ಸುತ್ತಲೂ ಸೊಗಸಾದ ತೋಟಮಾಡಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ವಿವಿಧ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳ ತೋಪುಗಳು ಅಪ್ರದೇಶ ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಂದನವನದಂತೆ ಕಾಣುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಒಂದುದಿನ ಗುರುವಪ್ಪ ಶಿಟ್ಟಿ ಪಿಕಾರಿ ಹೊರಟ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಗುರಿದ್ದ ಮಾವಿನ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ, ತಾನು ಸದಾ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಪಲ್ಲನೆಯಗಾಳಿ. ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ವಿವಿಧ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕಂಪ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲಕಲ ನಿನಾದ, ಎಲ್ಲವೂ ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿತ್ತು.

ಗುರುವಪ್ಪ ಶಿಟ್ಟಿ ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ಆತು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಸೊಂಪಾಗಿ ಚಿಗುರಿದ

ಮಾವಿನ ಮರದಕೊಂಬೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರೆಂಬೆಯಮೇಲೆ ಆಗಲೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿ ಬಂದು ಕುಳಿತದ್ದು ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತ ಬೆರಗಾದ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷಿಯಲ್ಲ. ಇಂಥ ಭವಸ್ಥಿರವಿರುವಷ್ಟು ಬಿಡ್ಡುಗಳು ಅವರ ಶರೀರದಮೇಲೆ ಒತ್ತಿದಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕೊರಳಕೆಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಿರಗುಟ್ಟುವ ಹೊಂಬಿಣ್ಣದ ಚುಕ್ಕೆಯಿತ್ತು.

ರೆಸ್ಟುಬಡಿಯದೆ ಗುರುವಪ್ಪ ಶಿಟ್ಟಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಡೆಗೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಎರಡು ಮೂರು ನಿಮಿಷಗಳು ಕಳೆದವರೂ ವಾಯು ಆ ಪಕ್ಷಿ ಮೃದುಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಂಠಸ್ವರ ಅದರ ಮುಂದೆ ನಿವಾಳಿಸಲೇಕು. ಆ ಕಂಠಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಯಾವುದೋ ಕಿನ್ನರಿಯು ಪಕ್ಷಿಯ ರೂಪಶಾಳಿ ಹಾಡುತ್ತಿರಬಹುದೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪಕ್ಷಿ ಹಾಡುವುದು ನಿಂತಿತು. ಗುರುವಪ್ಪ

***

ತಲೆಯತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಕೊಂಬೆಯಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಆದರೆ ಬಂಗಾರದ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ನಾರನ್ನೇಯದಿನ ಅದೇಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಆದರೆ ಬಂಗಾರದ ಪಕ್ಷಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಣಗೇ ಹತ್ತುದಿನ ಕಳೆದತರು ವಾಯ, ಹದಾತ್ತನೆ ಆ ಪಕ್ಷಿ ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿತು. ಹಾಡು ಹಾಡಿತು. ಗುರುವಸ್ತ ಶೆಟ್ಟಿ ತಸ್ಮಯನಾಗಿ ಕೇಳಿದ. ಆ ತರುವಾಯ ಬಂಗಾರದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಹಿಂದಿ ನಂತೆಯೇ ಜೋಪಾನಮಾಡಿದ.

ಶೆಟ್ಟಿ ಕಿವಿಮಿರಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಅರಳಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಡು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೂ, ಆ ಪಕ್ಷಿಯ ಕಂಠದಿಂದ ಮಿರುಗುವ ಮಣಿಗಳಂತೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಉದುರುತ್ತದೂ ಎಂದೇಕೆನಿಸಿತು. ಆತ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅರಳಿದ. ಜಗಲಿಯಮೇಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ಆ ಪಕ್ಷಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆಂದೆಂದು ನುಕ್ತರ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಿರುಗುತ್ತಿರುವ ಬಂಗಾರದ ತುಣುಕುಗಳು ಆತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು.

ಗುರುವಸ್ತ ಶೆಟ್ಟಿ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅಸುಖವಾದ ಅನಂದ ದಿಂದ, ಆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ.

ದಿನಗಳು, ವಾರಗಳು ಕಳೆದವು. ಅದರೂ ಆ ಪಕ್ಷಿಯ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಗುರುವಸ್ತ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಢರಿ, ಕಳವಳ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಬಂಗಾರದಪಕ್ಷಿಯ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರ ಬೀಳುವ ಬಂಗಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಅದು ಹಾಡುವ ಹಾಡಿನಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಮಮಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ತನ್ನ ಭಸನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನೌಕರ ರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೂ ಸಹಾ ಆ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ.

ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೇ ಆಶೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ? ಆ ವಿಷಯ

*** ಚಂದಮಾಮ ***

ಸುನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಯಾವ ಪಕ್ಷಿಗಾದರೂ ಬೇಕಾದುದೇನಿದೆ? "ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೀವು ಆ ಮಂಜುಳಗಾನ ಕೇಳಬಹುದು" ಎಂದ.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಗುರುವಸ್ತ ಶೆಟ್ಟಿ ಆ ಪಕ್ಷಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅದಿನ ಸಹ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೂ ಆ ನಾಲ್ವರೂ ಕಾತುರದಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅದರೆ ಪಕ್ಷಿ ಹಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಗುರುವಸ್ತ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೇಸರ ಮತ್ತು ಕೋಪ ಸಹ ಬಂತು. ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾತನು ಸಂಕೋಚದಿಂದ "ವಾಸ, ಆ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆಯೋ? ಅದು ಆಸಲು ಜೀವಿ ಸಿರುವುದೋ?" ಎಂದ.

ಗುರುವಸ್ತ ಶೆಟ್ಟಿಯು ಕೋಪ ಸೆತ್ತಿಗೆರಿತು. "ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೇರಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅದು ಮರಣಿಸುತ್ತದೆಂದ

ರೇನು? ಯಾವ ಪಕ್ಷಿಗಾದರು—ಅದು ಬಂಗಾರದ ಪಕ್ಷಿಯೇ ಆಗಿರಲಿ — ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇಕಾದುದೇನು?" ಎಂದು ಕೊಂಡ.

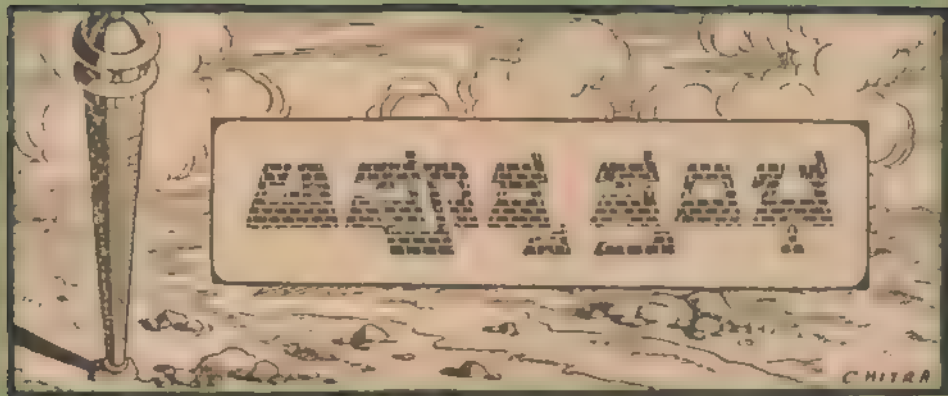
ಸೌಕರನನ್ನು ಕೂಗಿ, ಆ ಪಂಜರವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಅವನೂ ಮರ ಹತ್ತಿ ಪಂಜರವನ್ನು ತಂದು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಯಜಮಾನನ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

ಆತುರದಿಂದ ಶೆಟ್ಟಿ, ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪಂಜರದ ಸುತ್ತೂ ಸೇರಿವರು. ನೋಡಿದರು. ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟರು. ಒಬ್ಬರಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿದರು. "ಅರೆ" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹೊರತು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಯಾವ ಮಾತೂ ಹೊರಡದಾಯಿತು.

ಅಸುಮಾನ ತೀರದೆ ಶೆಟ್ಟಿ, ಪಂಜರದ ಬಾಗಿಲು ಕೆಗೆದು ಆ ಬಂಗಾರದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ಆತನ ಶರೀರ ಕಂಪಿಸಿತು. ವಾಸ! ಆ ಪಕ್ಷಿ ಸತ್ತು ಅದಾಗಲೇ ಎರಡು ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು!

5

ಬಾಕುಮೇಲಿದ್ದ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಡಿವಾಗ ಲಿಂದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ವಿಕಲಗೊಂಡನು. ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ಆತನು ಚೀತರಿಸಿಕೊಂಡ. ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತೋರಗೆ ಹೊಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಬಾಕು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದ. ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಆ ಟಿಟಿಯಕಣ್ಣೆ, ಪಿಟಿಯಹೊಲಿನ ಹೆಸರಿನ ಕಣ್ಣೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಮಗೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಆತನ ಹೆಬರಿ ಅನೇಕಬೀತಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

“ಎಲೋ ಧೂರ್ತ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಎಂತಹ ಪ್ರಾಣ ಹೂಡಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಹಾತುರಿಯಿಂದ ಕಸಲೆ ಮಾಡಿಕೆ ಆಡಿದೆ. ಆವರವರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾಡಾಡಿ, ಎಷ್ಟು ಚತುರತೆಯಿಂದ ಸಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಅದರ ನನ್ನ ಸಾಸ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆಯಿತು. ನನ್ನ ಕುಸಿರಿತೆಯನ್ನು

ಹೊರಗೆಡವಿತು ಈ ಬಾಕು.” ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಆತನಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗುತ್ತ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ. ಆರೋಗ್ಯವೆಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗಬಕ್ಕನೆ ಎನ್ನ. ಅತ್ತಂದ ಇತ್ತು. ಇತ್ತಂದ ಅತ್ತ ನವೆಯ ಲಾರಂಭಿಸಿದ. “ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನದೇ ತನ್ನ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕಸ್ತುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಲಿಂದ ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ಆರೋಗ್ಯವೆಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಸಾಧು ಗಳನ್ನೂ ನಂಬಿದೆ. ಅವರಮುಂದೆ ನನ್ನ ವಿಷಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಇದೇ ನನ್ನ ಮನ ಮುಳುಗಿಸಿತು. ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಇವನು ಇಂತಹ ಮಾಹಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ. ಆತನಿಗೆ ನಾನಂದರೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನವಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬೀತಿ ಸಂಕುಮಾಡುವ ಮಾಹನ ಮಾಡಿದ

‘ಜಂದಮಾನು’

~ ~ ~ ~ ~

ಒಂದುರಿತಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರಾಣ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಅವನು ಓಡಿದ. ಮತ್ತೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಖಪೋರಿಸುವುದು ಮಿಥ್ಯೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಯುಕ್ತಿ ಸರೀಸಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಒಳ್ಳೇ ಅವಕಾಶ ಬಂದಿತು." ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಭಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿದಂತೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ.

ಮಾರನೆಯದಿನವೇ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ಒಂದು ಸಭೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಊರಿನ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರವಾಡಿಕೊಂಡ. "ಒಂದುಸಾರಿ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಜ್ಞಪ್ತಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದಕ್ಕಂತಲೇ ನಿನಗಿಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟು ಬರವಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಆಕ್ಕೆ, ಘನ, ಮಗು ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಕೇವಲ ವಿಧಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆವು. ಒಂದುವೇಳೆ ನಡುವೆ ಬಂದ ಆ ವೃದ್ಧನೇ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು ಮೇನೋ ಎಂದು ಸಂಕಯಪಟ್ಟಿದ್ದ. ಕಡೆಗೆ ಏನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ, ಪ್ರಪಂಚದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಲೋಸುಗ ನಾವು, ಮಹಾನುಭಾವ ನಾವು ಈ ಅನ್ಯಾಯ ವೈದ್ಯನಮೇಲೂ, ಲೋಕ ಜ್ಞಾನವಿವಿಧ ದಾದಿಯಮೇಲೂ ಅರೋಪಣೆ ಮಾಡಿ, ಬಂಧಿಸಿ, ಸಾವನ್ನೂ ಮೂಡಿಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡೆವು. ಅದರಿಗೆ ನಿಜ ಬಯಲಾಯಿತು. ಮಂತ್ರ ಸಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಮಂತ್ರ ವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವನೂ, ನಂಬಿದ

ನಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ತೀವ್ರಾಶೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ.

ಅಂದಿನ ಘಟನೆಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತೆಂದರೆ ಸರಿ, ಹೆದರಿಕೆ ಆತನಿಗೆ. "ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಯಿತು. ಅವನು ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸಂಘಗಳಂತೆ ಕಾಗೆಸದಿರುಸಾಗಲಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಅಯ್ಯೋ, ಅವನನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಿ. ನನ್ನ ಹೃದಯ ವನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸಿದೆನೆಲ್ಲಾ" ಎಂದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೊಳಗಾದ.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಮತ್ತೆ ಫೈರ್ ತಂದು ಕೊಂಡು "ದೇವರು ನನ್ನ ಕೈ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಈ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು

ಚಂದನಾಮ

ಭಂಟಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೂ ಆದ
ಬಂದುಸ್ಮೃತಿ ಈ ಆಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಕಾಕಿದ
ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ರೇಕ
ವೃಂದಾಯಿತು.

“ಯಾರು ಆ ದುರುಳ? ಯಾರು ಉಂಡ
ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಬಗೆವ ನೀಚ?” ಎಂದು
ಕಿರಿಚಿದರು.

“ನಾನು ಪೂರ್ತಿಹೇಳಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಿ.
ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದವರೂನಾಯ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯು
ವುದು” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು
ಬಂದನೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ನಂಬುವಂತಿಯಾಗಿ
ಮಾಯಾಸಾಧುವಿನ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ.

“ಆ ನೀಚನ ಹೆಸರುಹೇಳಿ. ಅವನನ್ನು
ಸೀಳಿ, ಚಿಂದಾಡಿದ ಕೊರತು ಮನೆಗೆ
ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ
ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನನ್ನು ಸುತ್ತಿಗೂಡಿದರು. ಆಗ
ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬಾಕುಕೊರ
ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಅದರ
ಮೇಲಿದ್ದ ಹೆಸರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಚಕಿತ
ರಾದರು. “ಎಲ ಎಲಾ ಇದೇನು? ಮಂತ್ರಿಗೇ
ಈ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತೇ? ದ್ರೋಹಿ, ಸ್ವಾಮಿ
ದ್ರೋಹಿ” ಎಂದು ಜನ ರೀತಿಚ್ಚೆಗಿದ್ದರು. “ಅವ
ನನ್ನು ಹಡಿದು ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಬೇಕು”
ಎಂದು ಕೆಲವರು ಉಗ್ರ ಶಪಥಮಾಡಿದರು.
“ಸದ್ಯ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಅದೃಷ್ಟ

ಮಾತರು” ಎಂದು ಮುಕ್ತಿ ಕೆಲವರು ಸಮಾ
ಧಾನಪಡೆದಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು
ಹಿಡಿದುತರಲು ಕಣ್ಣಿನವೇ ಹೊರಟರು.

“ಸರಿ ಅವರು ಹೋಗಲಿವಿಡಿ. ಅನರಸ್ತೇ
ಅಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರ
ಬಹುದು. ರಾಜದ್ರೋಹಿ ಉಳಿದಿರಲು ನಮಗೆ
ನಿನ್ನೆ ಹೇಗೆಬರುತ್ತದೆ? ಶತ್ರುರೇಷವಿರಕೂಡ
ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಿರಿಯರು. ಅದರಿಂದ
ನಮ್ಮ ಬದ್ಧವೈರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಚಿತ್ರವಧೆ
ಮಾಡಿದ ಕೊರತು ಅಸ್ಥಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಪಚ್ಚ
ಗೂಡದು” ಎಂದು ಉದ್ರೇಕಪೂರಿತವಾಗಿ
ನುಡಿದ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ. “ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನು
ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸಬರು
ಯಾರು ಬಂದರೂ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸ

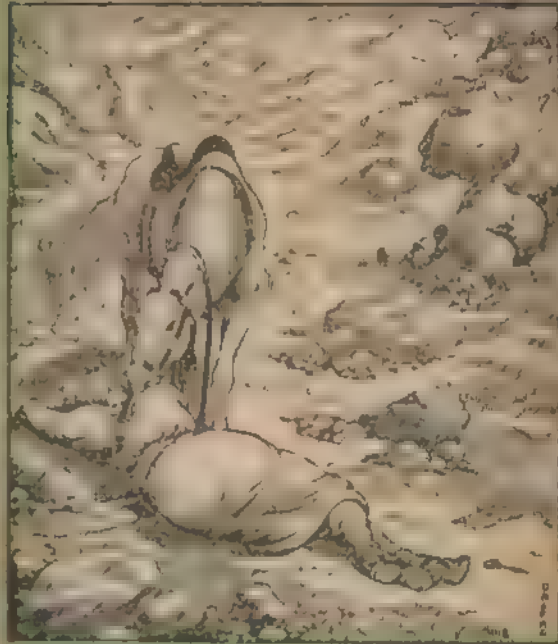

హారవాగుత్తిచ్చరూ నోడెడుతా సుమ్మ
 నిరదేకాగి ఒంతు. ఆదరే ఈగలాదరూ
 నమ్మ తన్నన్న గ్రహిసిదేవల్లి ఎందు
 నంతోడ నడచకు. తన్న తిచ్చికొళ్ళలు
 ననగితోడిచ ఒందు సాధన నిమల్ల బిన్న
 విసికొళ్ళవేను" ఎందు తక్కిసింతును
 ఒందునిమిష సుమ్మనెచ్చు, అశ్శాననెచ్చున
 ఎరడు కృగళన్నా టియిమ కరదుకొండు
 జోగి తన్న అశ్శానదల్లి కలవినను.
 నడియకడే తిరుగి " సమ్మ అనుమతియ
 మోరేగి ఈ క్షణంబింద ఈతనన్న నమ్మ
 రాడ్చక్రే సారథియన్నాగి మాడుత్తిరు
 వేను. పర్యోక్షనాగిచ్చరూ నాను సమ్మ
 సేనే మాడుత్తలే ఇరుత్తేనే." ఎందు
 వేళలు, నరచిచ్చనరల్లా అతన త్యాగక్యా,
 దైవాయుగక్యా మేటి కలండరు.

ಅದರ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ, ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ
ಸಿಲುಕಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಆತ ಬಿಕ್ಕಂದಿ
ನಿಂದ ಬಿಟ್ಟು, ಆತನು ರಾಜಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ
ದೊರೆತು ಮಾಡುವನೆಂಬ ಮಾತು ಸಂಬಲ
ಹವನಲ್ಲ. ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಈ
ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದನೋ, ಸಂಗತಿ ಸಂದರ್ಭ
ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಕನ್ನಡ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.
ಯಾವುದು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಆತನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ
ಮಾಲಿನ ಸಂಬಂಧ, ಅಭಿಮಾನ ತುಸವಾದರೂ

***

ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಜಾನಿಜಗಳು ಬಯಲಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಬರನುಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸರ್ವಾಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಶಕ್ತಿಸಿಂಹ. ಶಕ್ತಿ ಇರುವಾಗ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಗೌರವವನ್ನು ಯಾಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸಿ, ಮರುನುಡಬೇಕೆಂದು ವೈದ್ಯನು ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು.

ಅಂದು ಓಡಿಹೋದ ಮಂತ್ರಿ ಏನು ಸಾಮಾನ್ಯನೇ? ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವ ತಿಳಿಗೇ ಡಿಯೇ? ಆತನು ಎಲ್ಲ ಸಂವಿಗ್ಗಳಿಗೆ ಸಂಸಿದ್ಧನಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಈ ಶಕ್ತಿ ಸಂಘವೆಸುವುದೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ನೆನೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಕುಳಿಗುತ್ತಿದ್ದ, ರಾತ್ರಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವ ಮನಸ್ಸಿತ್ತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕಷ್ಟವಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಿ ಮುಂಜೀನು ರಾತ್ರಿ ಮಾಡಬಲ್ಲ? ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಕುಟುಂಬಿಯನ್ನೂ, ರಾತ್ರಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವವನ್ನೂ ಸ್ವಸಂಚಿಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಕಿ ಬಾಕಿಬಿದ್ದಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ಸಹ ಸೋಡದೆ, ಮುಂಚೂಣಿಯಿಂದಲೇ ನಾಯವಾದ.

ಶರಣೇಗ, ವಾಯುನೇಗ, ಮನೋನೇಗ ಗಂಡವ ಮಾರಕಸ್ಥಗೂ ಬೀಳದೆ ದಟ್ಟವಾದ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋದ. ಶಕ್ತಿಸಿಂಹನ ಆತ್ಮವು ಅವನನ್ನು ಓಡಿಯಲು ಮಾಡುವಂತಹ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೇರರ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವ ಓಡಿರುವರು.

ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿಟ್ಟು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಮಂಜಿನ ಸಹನೆ ಎರಡುಬಿಸ ಸ್ವಯಂಜನವಾದರು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಶುಭವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸನ್ಮತ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನ್ನು ಸೇರಲು ಕಾಣಿಸಿ ಗೊಂಡ. ಆದರೆ ಅದರಾಗಲಿಂದುಂಟಾಗುವ ಸೋಪ್ಪು ನಾಮವೆಂದ ವಾಚನದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯಮೇಲಿಂದ ಬಿಡುವಿಟ್ಟು.

ಹಾಗೆಂದ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಆ ನಿರ್ಜನಸ್ವರೋ

ಎಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕುಮಾರು ಇದ್ದಾರೆ? ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ
ತನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕೆ ದಾಣೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಂಬುದು ಸತ್ಯ.
ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಹಿಂದು ವಿಚಾರವಾದ ಕೂಡ
ಕೇಳಿಸಿತು. ಕಿವಿಯಾಗಲಿವೆ ಆ ಕೂಡ ಬಂದ
ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಅದೊಂದು ಮೊನ್ನೆಯ
ತಿರುಗುವ ವಿಚಾರವಾದ ಆಕಾರ. ಆಕಾರವು
ಹಾಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಆಕಾರ ತುಸುಮಟ್ಟಿ
ಗೆಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು.

ಎಂದು ವಿಚಾರ. ಆ ಮೊನ್ನೆ ಎಕೆ ಹಾಯ
ತ್ತಿವೆ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರು? — ಎಂದು
ಮಂತ್ರಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಸ್ಪರ್ಶವಾಗಿ
ಉದ್ಭವಿಸಿದವು. ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ,
ಇದುವಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಆ ಸರ್ವತತ್ತ್ವಜ್ಞನು
ಅಚೇತನಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿದ.

ಅದೇಲ್ಲಾ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಪ್ರಪಂಚದಂತೆ
ಕಾಣಿಸಿತು ಆತನಿಗೆ. ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿದ
ಮೊನ್ನೆಯವಾರ ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಕಾಣ
ಬರುವುದೋ, ಅದರಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮಧುರ
ಭವನ ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಕೇಳಬರುವುದೋ
ಎಂದು ಆತನಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ
ಮಂತ್ರಿಗೆ ಅದು ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು
ವಿಚಾರಿಸಿದ ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ವಿಚಾರ ಆತನದೃಷ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಅಕರ್ಷಿಸಿತು.

ಕಣ್ಣಿನೆಕಾಣುವಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶ
ವನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಸೇರಿಸುವ
ಒಂದು ರಾಟಣ ಕಾಣಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿ
ಯರು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾದಿ
ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕಣಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.
ಅದೇ ಏನು ಇದು? ಅದಕ್ಕೆ ಈ ರಾಟಣ
ಸಾಕ್ಷಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ? ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಿಲು
ವ್ಯವಸ್ಥೆ? ಎದುರೋಲ್ಲ. ಕುದುರೆ ಹತ್ತಿದೆ.
ಅದೇನಾಗಿ ಬರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿಡಿದಿ
ಯಿತು. ಅದೇ ಆ ರಾಟಣ ಮುಕ್ತಿಯಾದದ್ದಕ್ಕೆ
ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಅದೊಂದು ಸ್ವಂಭವಾ
ಗಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರಿತು.

ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಹಿಸ್ಸಾ ಮಾಡಿಸಿ ಅದರ
ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಮತ್ತೆ, ಹಿಸ್ಸಾ ನೋಡಲು
ಅದು ರಾಟಣವೂ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವಂಭವವೂ ಅಲ್ಲ.
ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸೌಧ.

ಆ ಅದ್ಭುತ ಭವನವನ್ನು ನೋಡಿದ
ಕೂಡಲೇ “ಇದನ್ನು ಮಾನವರು ನಿರ್ಮಿಸಲು

* * * * * :
 ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅತ್ತಾಡು
 ಗೊಂಡ. ಅದು ಬೀದನ್ನಂಥದಂತೆ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ
 ಗುಂಡಗೆ ಅಕಾರವನ್ನು ರಾಕುತಿತ್ತು. ಮೇಲೆ
 ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮೇಲಾಗಿದೆ.
 ಅವರ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ
 ಗೋಪುರವಿದೆ. ಅದು ಅದರ ಅಂದವನ್ನು
 ಇಮ್ಮಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಭವನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ
 ಪ್ರತಿ ಇತಿ ಗೆಗೂ ಬಂಗಾರದ ಮುರಾಮು
 ಮಾಡಿದಂತೆ ಭವನವೆಂದು ಕರಾ ಕೋಲಿಸು
 ತಿತ್ತು. ಆ ಭವನದ ಅಂದವೆಂದವನ್ನು
 ಸೋಡುತ್ತಾ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತಿರಲು ಕೆಳಗೆ
 ಒಂದು ಕಡೆ ಚದುರವಾಗಿರುವ ಬಿರುಕು
 ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಬಾಗವನ್ನು ಕದರಿಸಿ
 ನೋಡಿದ. ಅದೊಂದು ಕೆಲಸ ಕದ. ಅತನು
 ಕದಲಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಮಗಗೆ ಹೋಗಲು ಹಾರಿ
 ಕೊಟ್ಟು. ಆ ಮಗು ಹೋದಕೂಡಲೇ
 ಮತ್ತೆ ಎಂಬಿನಂತೆ ಮುಚಿ ಕೊಂಡಿತು.
 ಸಾಲ್ವು ಪೆಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ ಕೋ ಗಾ ಪೋ ಒಬ್ಬ
 ಮನುಷ್ಯನು ಬಿರುಸನಷ್ಟೆ ಒಂದು ಬಿರು
 ನಂದವ ಬಿಟ್ಟು ಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಲದಕ್ಕೆ ಮಂದವ
 ದ್ವಾರ ವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅತನು ಅಡಿದುಬಿಟ್ಟ
 ಕೂಡಲೇ ಅದು ಕೊಡುತ್ತಾ ಅತನನ್ನು
 ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಂತು
 ಬಿಟ್ಟಿತು. ಪ್ರಭಾವಶಕ್ತಿ ಈ ಕೌತುಕಕ್ಕೆ
 ಬೆರಗಾಗಿ, ಮಂತ್ರಿ ಆ ಬೋವಿನಿಂದ ಹೊರ
 ಬಿದ್ದು ಹಾಗೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ.

ಅತ್ತ ವಿವಾಲವಾದ ಕೋಣೆಗಳು. ಒಂದು
 ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರರು
 ಅಟ್ಟವಾಡಲು ಬೇಕಾದ ವಿಸೇನ ಬಗ್ಗದ
 ಅಟ್ಟದ ಸಾಮಾನುಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ಕೋಣೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿ ಬೀರುಗಳು. ಅವುಗಳ ತುಂಬಾ
 ರಾಜಕುಮಾರರು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳು
 ಇವೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆ
 ಪುರುಷಗಳು. ಆ ಪುರುಷರು ಹಾಳೆಗಳನ್ನು
 ತಿರುಪಿನೋದಲಿ ಪ್ರಸುತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ
 ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೀಕು, ನಾಗ
 ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ
 ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಇಂತಹ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕೋಣೆಗಳನ್ನು
 ನೋಡಿಯಾದಮೇಲೆ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅತನು
 ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಂದನ ವನವಂತಹ
 ಪೂತೋಟಕ್ಕೆ ವಾರಿಹೆಗೆಯಿತು. ಆ ಪುಷ್ಪಗಳ
 ಸೊಂದರ್ಯ, ಸೊಂಭ ಆತನನ್ನು ಪರಮ
 ಸನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ರುಸೋಯ್ ಪರಮ
 ವನ್ನು ಅನ್ಯಾಸಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ.
 ಅಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಸ ಸಿಕ್ಕಿತು.
 ಅದು ಅಪರೂಪವಾದ ಫಲಜಾಲಗಂಧ
 ಕೂಡಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ತೋಟಕ್ಕೆ ವಾರಿ
 ತೋರಿತು. ಮಂತ್ರಿಯ ಅಕ್ಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿ
 ಯಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹುಣ್ಣುಗಳನ್ನು
 ತಿಂದು ಕ್ಷುದ್ಧಾಭೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡ.
 ಕಂಡುಕೊಂಡ ಫಲಗಳನ್ನು ಸವಿನೋಡುತ್ತಾ
 ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಲು ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು
 ವ್ಯಾಸ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು
 ನೋಡಲು ರಾಜಕುಟುಂಬದವರು ಜಲಕ
 ವಾಹನ ಕೊಳ ನಿಸುಗಲವಾದ ಸಿರಿಸಿಂದ
 ತುಂಬಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹವ್ವಿನನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.
 ಕೊಳದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ತೋಟವನ್ನು
 ಕಣ್ಣು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಹಿನೋಡು
 ಸ್ವಾದಮಾಡಲು ಈ ರುಸೋಯನಿಗೆ ಸುಲಕ
 ರಹಿತವೆನ್ನಿಸಿ, ಪದ್ಮ ತಿರುಗಿಸಿ, ಪೂರ್ವ

ಗಳನ್ನು ಆತನೆಂದೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು
 ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿದರೂ ಒಬ್ಬ
 ರಾದರೂ ಬಂದು ಆತನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಅದರಿಂದ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ
 ಮಾಡಿದ.

ಆ ತರುನಾಯ ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ
 ಹೋಗಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪದವಾಟಿಸಿಕ್ಕಿತು.
 ನೆಲನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಲ್ಟಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಹಾಸ
 ಲಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
 ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತಕೆಯ ದಿಂಬು
 ಗಳಿಂದ ಆಣೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕುರ್ಚಿಯ
 ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ಅಗ ಆತನಿಗೆ ವಿವಿಧ
 ಆಲೋಚನೆಗಳು ಜನಿಸಿದವು: "ಹಿಂದೆ ತಾನು
 ಕೇಳಿದ್ದ ಮುಘರದ್ದೆನಿ ಏನು? ದೊಡ್ಡ
 ಯಾಕಾರವೇನು? ವಿವಿಧವಾದ ಈ ಭವನ
 ವೇನು? ರಾಜಯೋಗವಾನ ಈ ಮೌಕಯಾ
 ಗಳೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಇಂತಹ ವಿಶಾಲ ಭವನ
 ವಲ್ಲ ಒಂದು ಮನೆಯಾದರೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ
 ಎಲ್ಲಾ, ಏಕೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ
 ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ

—(ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೆ)

ಬಡವರ ಬಂಧು

ಸುಲೋಮಾ ಒಬ್ಬ ಗಣ್ಯ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಆತನ ಮಂತ್ರಿ ಜಾಫರ್. ಜಾಫರ್ ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಯೋಗ್ಯ. ಆತನು ಬಡವರ ಬಂಧು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಷ್ಟ ಬದಗಿದರೆ ಸಹಿಸಲಾರ. ಧನವಂತರ ಮೇಲೆ ತಲೆಗೆ ಎಳಿಸಿ, ಹಣ ವಸೂಲುಮಾಡಿ, ಆ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಡವರಿಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ದೀನವಲಿತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಜಾಫರಿಗೆ 'ದೀನಬಂಧು' ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಂತು.

ಬಡವರಿಗೆ ಜಾಫರೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಸ್ನೇಹಿ; ಗೌರವ. ಧನವಂತರಿಗೆ ಆತನೆಂದರೆ ವೈಷ್ಯ; ಅಲಕ್ಷ್ಯ. ಜಾಫರನಿಂದಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭೂಮಿ ಕಾಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಲಾಭವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಸ್ತವ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಧನಿಕರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣದ ಏಕಮುಖಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಳಿ ಕೈಸವನ್ನು ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವವರನ್ನು ಜಾಫರ್ ಕಂಡುಬಿಡಿದು ತಿಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಉದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆತನೆಂದರೆ ಪೆವಲಕೆ, ನಡುಕ. ಲಂಚಗೂಳಿಗಳನ್ನೂ, ಅಧಿಕಾರ ದುರ್ವಿಪ ಯೋಗವಾಡುಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದು, ರೂಪ ವಾದರೂ ದಯ, ವಾಕ್ಚಿಣ್ಣುಗಳಲ್ಲದೆ ಆವರನ್ನು ದಂಡನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಜಾಫರನ ಕೈಯಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ನೂಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೂಪೇರಿ, ಆತನ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಎಂಟು ಕೂಡಿ ದರು. ಜಾಫರ್ ಇದ್ದವನುಮಯ ನೋಡಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೂಡಿ ಹೇಳುವರು. ಜಾಫರಿಗೆಯೂ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಕ್ರೋಧ ಮಂತ್ರಿಯಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಜಾಫರನ ಶತ್ರುಗಳು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಯವರು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಸೂಲು

ಕಡುಕೋಪ ವೃಂದಾಯಿತು ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ.
ಮರು ಅಶೋಕನೇ ಯಿಲ್ಲವೆ "ಜಾಘರನನ್ನು
ಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಕಿ. ಅವನ ಮುಖ ನನಗೆ ಕಾಣೆ
ಸರ್ವೇಕೂಡದು. ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಂತಹ
ರಾಜದ್ರೋಹಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕದಿರಲು
ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು
ದಂದಿ ಬಾಘರನ ಶವವನ್ನು ಹೂಳದೆ,
ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಸೇರುವಕಡೆ ಬಿಸಾಡಿ,
ಭಟರನ್ನು ಕಾಣಲಿಡಿ. ರಾಜದ್ರೋಹಿಗಳ
ಶವಗಳನ್ನು ಕಾಣೆಗಳೂ, ಹಪ್ಪುಗಳೂ ಚುಚ್ಚಿ,
ಚುಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಪುಗಳ
ಸಮಾಧಿಸಹ ಆಗಬಾರದು." ಎಂದು ಕಬ್ಬಾಪ್ಪ
ಮಾಡಿದ.

ಜಾಫರನ ಮೇಲಿನ ಸೇವು ತಿರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾಡುರವಾಗಿತ್ತು ದುರ್ಮಾರ್ಗರು
ಕಂಡು ಬೀದಿ ಹೊಕ್ಕಿ ಯಾವವಾರವನ್ನೂ
ಅರಿಯದೆ ನಿಲ್ಲಿಕೆಯಿಂದ ನಿಲ್ಲುವುದು ತಿರು
ವಾಫರನನ್ನು ಮಿಥಿಸಿ, ಬಕ್ರವತೆಯ ಅಣ್ಣ
ಯನ್ನು ಆಸ್ತರ, ಮಲಿಸಿ, ಜಾಫರನ ಕವ
ನನ್ನು ನಾಲ್ಕು ರಸ್ತೆಗಳು ಕೂಡುವ ಕಡೆ
ಬಿಡುವರು.

ದಾಖ್ತೆ ಮಾಡುವುದಿಂದ ಜಾಹನನ
ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೂ ಸಹ ಕನಡತುತ್ತಿರ
ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬ
ಬಡನ ಸೊಬ್ಬನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾ

ಈ ಶವನನ್ನು ನೋಡಿ ಚಾಫರನವರು
ಗುರುತುಹಿಡಿದ. ಅರ್ಜುನನಿಂದ, ದುಃಖ
ವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ "ಇವೇನು, ಈ
ಮಹಾನುಭಾವನೆಂದರೇನು? ಈತನಿಗೆ ಇಂತಹ
ಗತಿ ಒದಗುವುದೆಂದರೇನು" ಎಂದು ಆ ರವರ
ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ದುಃಖಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ.

ರಾಜಭವನರು ಆ ಬಡನನಿಗೆ ವಿಷಯವ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿ, "ಕೊಡಲೇ ನೀ
ನಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ ನಿನ್ನ ಗತಿ
ನೆಟ್ಟುಗಾಣಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದಾರಿ
ನೀನುಹಿಡಿ" ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದರು.

ಆಗ ಅರಿ ಅಂದ: "ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡ
ವರವಾಲಿಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದಂತಿದ್ದ ಸ್ವಸ್ಥಾಸ್ಥ
ಚಾಫರ, ಈತನಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ-ಬತ್ತಿಗೆ ಈ ದರ
ವನ್ನಿ ಸುಭವಿಸುವುದೆಂದರೇನು, ಇದು ಚಾಫ
ರನ ಸಾಪ್ತ. ಬಡವರಲ್ಲಿರೂ ಸ್ವಂತೆಯೇ
ಸರಿ, ವಿಷಯ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದನೋಲಿ
ಯಾರಭಯವೇನು? ಈ ನ ನಾರ್ಥನ ಸಮ್ರ
ದೀಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸಮಾಧಿ
ಮಾಡಿ ಬರುವೆನು. ಆತನುನಾಯ ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಭಕ್ತಿಸರ
ವಶತೆಯಿಂದ ಚಾಫರನ ಶವನನ್ನು ಭೂದ
ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡುಹೊರಟ.

ಕಾವಲಿದ್ದ ಭವರು ಅತ್ತಿಬಂದು ಶವನನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು

ಅರಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಕ್ರ
ವರ್ತಿಯನುಂಟೆ ನಿನ್ನ, ನನದ ಮದಯ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಈಗಿನಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಇಲ್ಲಿ
ಅರನು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಕಡಿಪಾಡುತ್ತಾ
"ಮೂರು ನೆ, ನನ್ನ ಅಸ್ಥಿವನ್ನು ತಿರಸ್ಕ
ರಿಸುವೆನು? ನಿನ್ನಾಸ್ಥಿ ಭ್ರಿಯಾಗೇ?"
ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

ಶುಕನಾದರೂ ಅಂದವೆ ಅರಿ "ಪ್ರಭು
ನಯ ಚಾಫರನು ಬಡವರ ಕಲ್ಯಾಣವು.
ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾನೆಯ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕಾಸನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕಾಗಿ
ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದನನ್ನ ಅತ. ನನ್ನಂತಹ
ದಲಿದ್ದರನ್ನು ಆತನು ಯಾವರೀತಿ ಕಾನಾಡಿ

ದನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ಸಾಯಿಸುವುದೇನು? ಅಷ್ಟಕ್ಕೇನಿಲ್ಲವೆಂದು ಅತನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅನಮಾನಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ?"

ಆಲಿಯ ಬಾಯಿಂದ ಈ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಬಂದವನೇ "ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಯನ್ನು ಸಾಯಿಸುವುದೇ?" ಎಂಬ ಕಳವಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿತು.

ಸಸಿಯದ್ದನ್ನು ಚಾಕರನ ಮೃತನು "ಲೆಕ್ಕವತ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಂತ್ರಿ ಯವನಿಯದಲ್ಲಿ ಈತ ಕೇಳಿದಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ" ಎಂದ.

ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ. ಆಲಿಯವನು ತಿರುಗಿ ಜಾಕರನೊಡನೆ ಮನುಷ್ಯನಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ನನ್ನ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದವು ನನು ದೇಹವು ಆತನೇ? ನಾನು ನಿನ್ನ, ಬಿಡುವ ನಿನಗು ವಂತೆ ಬಿಡುವವು ಹಾಗನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಿಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಇನ್ನು ಜಾಕರನ

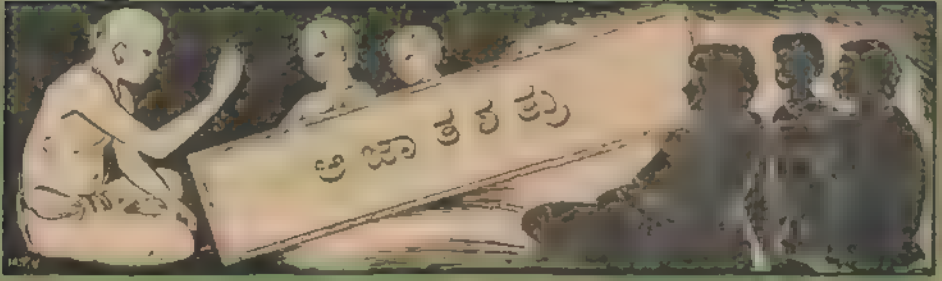
ಮಾತಿಗೆ ತರಿವಾಕದೆ, ಅತನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನೀನು ಹೋಗಬೇಕಾದುದು ಸುಖವರ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು, ಅನ್ಯರನ್ನಲ್ಲಿ; ತಿಳಿಯತೇ? ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ಸಾವಿನ ವರವಾಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾವಿನ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳು ಆಲಿಯಮುಂದೆ ಮೆರೆದವು. ಅತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೋರಿಸಿದವು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಲಿಯೊಂದಿಗೆ "ಇವೆಲ್ಲ ನಿನ್ನವೇ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದ.

ಆಲಿ ತನ್ನ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ಎತ್ತಿ "ಜಾಕರ ಮಹಾರಯಾ, ನೀನು ನಿಜವಾಗಿ ಬಡವರವಾಲಿನ ಬಂಧು. ಜೀವಿಸಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಸತ್ತಮೇಲೂ ಸಹ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ನನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರಮಾಡಿದ ಪ್ರಭುಗಳಕ್ಕೆ ಯಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಸಾವಿನ ವರವಾ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ ಎಂದು ಅಸ್ವಯತ್ತವಾಗಿ ಜಾಕರನನ್ನು ಕೊಗಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ತಡೆಯಲಾರದ ದುಡಿದು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ.

ಯೋಗಿ ವೇಮುನ್ಸ ಒಂದು ಗುಡಿಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಏನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವನು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದ್ವ ಹುಡುಗರಿಲ್ಲಾ ಆತನ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದ. ಕಥೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಪೀಡಿಸುವರು. ಅವರು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಬೇಸರಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ, ಆತನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕತೆ ಹೇಳುವನು. ಒಂದುದಿನ ಅವರು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಕತೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಕೇಳಲು ಆತನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ :

ಛಾವಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಜಾತ ಶತ್ರು ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ನಿಲ್ಲ. ಆತ ರುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು. ಆತನಿಗೆ ಯಾರಮೇಲೂ ಕೋಪವಿಲ್ಲ. ಆಸಕ್ತ ವಾನಾಗ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲದ ಕೋಪವನ್ನು ತಂದು ಕೊಂಡು, ತತ್ವತಸ್ತರವನ್ನು ಗದರಿಸುವನು. ಅಷ್ಟೇ.

ಆಜಾತ ಶತ್ರು ಒಂದುದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರು ವಾಗ ಜಾರರು ಕಂಗಳಾಲಾಗಿ ಬಂದು "ಸುಭೂ. ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಯಿತು" ಎಂದರು.

ರಾಜನು ಸಂಭಾಷಿಸಾಗಿ "ಏಷಯ ಹೇಳಿ" ಎಂದ.

"ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಲು ಕಳಿಂಗ ರಾಜನು ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದರು.

ಆಜಾತ ಶತ್ರು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯ ಭವತಿಯಕಡೆ ತಿರುಗಿ, "ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನೂ ತವನೇಕೆ?" ನಮ್ಮ ಸೇನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ. ನಾನು ಇಷ್ಟ ರಷ್ಟೇ ಬರುವೆನು. "ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಸಂಹ ರಿಸೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕೂಡಲೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ. ಅವರೊಡನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ರಣಭೇರಿ ಮೊಳ ಗಿತು. ಶಾಂತರಾಷ್ಟ್ರ ವಾತಾವರಣ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತು. ಸೈನಿಕ ರ್ವಿ ಸೈನ್ಯ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವೇ ಬಿಟ್ಟು, ಆಯುಧಗಳಿಗಾಗಿ ಓಡಿವರು. ಕವಚಗಳನ್ನೂ, ಆಯುಧಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ, ಕೋಟೆಯನ್ನುಂದೆ ಹಾಜರಾದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಯುಧವಾಗೆ
ಯಾದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಅರಸನನ್ನೇ ಅಪಾರವಾದ
ತನ್ನ ಸೇನೆಯಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಕೆಲ
ಕ್ಷಣಗಳಿಗಿಂತೆ ನವಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ
ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಂಕನೂರ್ತಿಯೇ ಈತ? ಭಯಂ
ಕರನೂರಿ ಯಾಗಿವಾನೆ ಈಗ. ಮಹಾರಾಜ
ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ
ದೆಂದು ಯಾರೂ ನೆನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ವಂದನಾಯಕ
ರನ್ನೂ, ಸೇನೆಯನ್ನೂ ಸಂಗಡಕರೆದುಕೊಂಡು,
ಹಠಾತ್ತನೆ ಮೇಲೆಬಿಡ್ತ.

ರಾಜನ ಪದಾಕ್ರಮ ಕಂಡು ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ
ತುಂಬಾ ಉಲ್ಲಾಸ, ಹಮ್ಮುಪ್ಪು ಉಂಟಾ
ಯಿತು. ಜಯ ಜಯ ಕಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಾ ರಕ್ತಗಳನ್ನು ಚಿಂದಿಡಲು

~ ~ ~ ~ ~

ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಳಿಂಗರಾಜನ ಸೇನೆ ಕ್ಷಣ
ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಆಯಿತು.

ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಅಜಾತಕತ್ತು
ವನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ
ಬೇಕೆಂದೂ ಹಸಗಿಸಿದ್ದ ಕಳಿಂಗರಾಜನ ಪಾಡು
ಬೇಡ ಬೇಡವಾಯಿತು. ಅಸಹಯವು ತನ್ನ
ಪಾಲಿಗೆ ರತವಿದ್ದವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕಳಿಂಗ
ರಾಜನಿಗೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯ
ಲಾರದೆಂದು, ರಣರಂಗದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಲು
ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದ.
ಆದರೆ ಅಜಾತಕತ್ತುವಿನ ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ
ಕಳಿಂಗರಾಜನನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ, ಆತನನ್ನು
ಬಂಧಿಸಿ, ಅಜಾತಕತ್ತುವಿನ ಮುಂದೆ ತಂದು
ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ಕಳಿಂಗರಾಜನು ಮೂರ್ಛ. ಆತನು
ಸವಶದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಜಾತಕತ್ತುವಿನ ರಾಜ್ಯದ
ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೊಪಾರಿ ಉಪದ್ರವ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ದೋಡುವುದು,
ಕಸಿಕರವಿಡುವೆ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು,
ವೃದ್ಧರನ್ನು ಹತ್ಯೆಮಾಡುವುದು ಆತನ
ಕಸುಬಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ತನುಗೆ ಹೊಂದರೆ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಳಿಂಗರಾಜನಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ
ಹೋಗಿ ಅವನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ

***

ಬೇಕಾದರೆ ತಿರುಚ್ಚೇದನ ಮಾಡಿಸಿ, ಬಿತ್ತರವೆ
ಮಾತ್ರ ವಿಧಿಸಬೇಡಿ" ಎಂದು ಕೈಯಾಡಿಸಿ
ಬೇಡಿಕೊಂಡ.

ಅಜಾತಕತ್ರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯೊಂದಿಗೆ
"ಈತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕಳಿಂಗರಾಜನಿಗೆ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಸೇನಾಧಿಪತಿ ದಿಗ್ವಿಜಯ
ಗೊಂಡು "ನನು ಪ್ರಭೂ, ಈ ಪಂಚಕನನ್ನು
ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸು
ತ್ತಿರುವಿರಾ? ವಿಷಸರ್ಪವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ
ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವನನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ? ಇವನು
ನಮ್ಮ ಮಗುಲ್ಲವೆಂಬುದೂ, ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ
ನಮ್ಮನ್ನು ಇಟ್ಟಿರಲಾರದೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದ ಘೂರ್ಕ. ಇವನನ್ನು ಬಿಡ
ಬೇಕೇ?" ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಜಾತಕತ್ರ "ಈತನು ನಮ್ಮ
ಕತ್ತಿವೆಂಬ ಮಾತು ನಿಜ. ಆದುದರಿಂದಲೇ
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರುಗೊಂಡೆವು. ಆದ್ದರಿಗ
ನಮಗೆ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ ಮಿತ್ರನಾಗಿರುವನು.
ಇನ್ನು ಹಗೆತನ ಎಲ್ಲಿ ಬಂತು?" ಎಂದು

ಕುದುರೆಯಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು, ಕಳಿಂಗ
ರಾಜನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಾನೇ ಸ್ವತಃ
ಆತನನ್ನು ಬಂಧನಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ.

ಯೋಗಿನೇಮನ ಹೇಳಿದ ಕತೆಕೇಳಿ ಮಕ್ಕ
ಳಿಲ್ಲಾ "ಅಜಾತಕತ್ರ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯವನು"
ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೇಳುವೆನು.
ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ ವೇಮನ.

"ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ" ಎಂದರು ಮಕ್ಕಳು ಏಕ
ಕಂದದಿಂದ. ವೇಮನ ತಡಬಡಿಸದೆ ಈ ಪದ್ಯ
ವನ್ನು ಹೇಳಿದ:

"ಕೊಲ್ಲತಕ್ಕ ಕತ್ತಿ ತನಗೆ ಸರಿ ಸಿಕ್ಕರೂ

ಕೊಲ್ಲಬೇಡಾ, ಕೇಡು ಮಾಡಬೇಡಾ

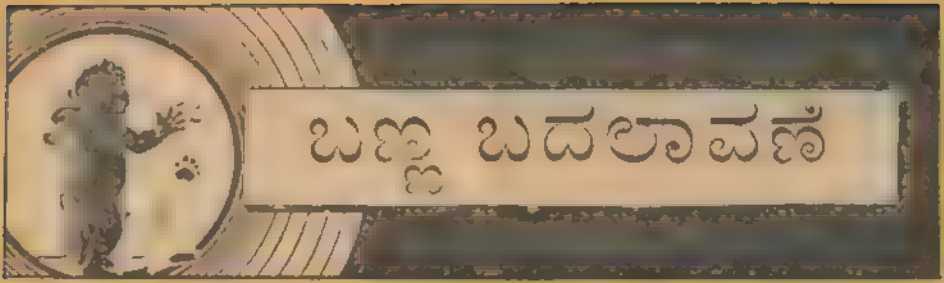
ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಒಳತನೇ ಮಾಡಿ ಯೋಗಿನೇಮನ

ವಿಶ್ವದಾಳಿರಾಮ ಕೇಳು ವೇಮಾ"

ಕತೆಯಲ್ಲಿನ ಅಜಾತಕತ್ರ ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೋ
ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಕತೆ ಹೇಳಿದ ವೇಮನ
ಸಮಾಧಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಗತಿಸಿ
ದವು. ಆದರೆ ಆ ಕತೆ, ಈ ಪದ್ಯ ಮಾತ್ರ
ಶಾಶ್ವತವಾಗಿವೆ.

ಬಡವನೊಬ್ಬನು ಸೌದೆಗಾಗಿ ಅಡವಿಗೆ ಹೋದನು. ಸೌದೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅಡವಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ಲಾದೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪನೆಯ ವಸ್ತ್ರವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದುದರಿಂದ 'ಇದರ ಗೊಡವೆ ನನಗೆ(ಕೆ)' ಎಂದೆನಿಸಿದರೂ, ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಲಾರದೆ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಅನನಮನಬಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ.

ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಅದೊಂದು ಮಗು. ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಒಂದು ದೀಪ್ತಿ ಕಳೆ ಯಿತ್ತು. 'ಛೇ, ಛೇ, ಇದು ಆ ಮಹಾನುಭವನ ಮಗಳು' ಎಂದೆಂದು ಕೊಂಡು, ಆ ಕ್ಷಣ ಕಪಟಯೋಗವನ್ನು ಆಡಿದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಇದುವರೆವರಪ್ರಸಾದಗೊಂಡು, ಅತಿ ಮನುಷ್ಯೆಯಿಂದ ಸಲಹುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ

ಆತುರದಿಂದ ಅವರು ಮಗುವಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ, ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ, ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಆ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಇದ್ದಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡಮಾಡುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಇದು ಯಾವುದೋ ಶಾಸನದಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಈ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದೂ ಆ ಮಗುವಿನ ಸಾಕು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಪ್ರಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಾದವರು ಎಷ್ಟು ಜನರಲ್ಲಿ? ಅವರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮಗುವಿನ ವಿಷಯವೇ ಬೇರೆ. ಓರು ಬಣ್ಣಕ್ಕಿಂತಲೂ, ತೊಳೆದ ಕೆಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಪ್ಪಾಗುವುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎ. ರತ್ನ - ಮಂಗಳೂರು

ಸರಿವಂದಿಗರೆಲ್ಲಾ 'ಲೋ, ಕರಿಯ, ದೂರ ಹೋಗೋ' ಎಂದು ಜರಿದು ಮಾತ ನಾಡುವರು.

ಎಲ್ಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಷ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಟಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಎಂದು ಆ ಸಾಕು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಸಹ ಅವನಿಗೆ ಯಾವೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆತಾಯಿ ಗಳೇ ಈಗೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಬೇರೆಯವರ ಮಾತೇನು?

ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅಸಹ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ, ಜೊತೆ ವಯಸ್ಸಿ ನವರು ಗೇಲಿನಾಡುವವರನ್ನೂ ಕಂಡು, ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕರಿಯನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಸವಿಸಿ ಆಯಿತು 'ಜಿ, ಯಾಕೆ ಬಂದ ಜೀವ ಇದು' ಎಂದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣದ

ಮೇಲೆ ಮರಕ್ಕೆ ಭಾವ ಉಂಟಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಒಹುದೂರ ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ಒಂದುದಿನ ಮನೆಬಿಟ್ಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕರಿಯನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಮತ್ತು ಆತನ ಪತ್ನಿ ಎದುರಾದರು. ಕುದುರೆಸಾರೋಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕರಿಯನು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ತನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡ.

ಆಗ ಆ ಶ್ರೀಮಂತನು ಮರಕಗೊಂಡು, "ಮಗೂ, ಕಷ್ಟಗಿಡ್ಡಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕೆಲ ಸಕ್ಕೂ ಸಾಲಾಯಿತ್ತು ಎಂದೇನು? ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ ವೃಥಾಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಾರೋ ಟಿನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು "ಇಂತವನರು ಒರುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ, ಸರಿಯಿರಿ, ದೂರ ಸರಿಯಿರಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಂತನು ಹೋಗು ತಿದ್ದರೆ ಈಗೀತಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈ ಕೆಲಸ ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬಗೆ ಯಾದರೆ ಉಟಿ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಸಮ್ಮಂದ ದೂರವಾಗಿ ನಿಂತು ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡ. ಪ್ರದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಒಬ್ಬನಮಗೆ ಸೋಂಕುವ ಭಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ಅವರ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡ ಕರಿಯ. ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಾರೋಟಿನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಆ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೂಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಇಷ್ಟ

ರಲ್ಲಿ ದುರವಸ್ಥೆ. ನರಾತ್ ಮೋಡ ಕವಿದು, ಭಾರಿ ವ.ಕೆ ಆಯಿತು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಕರಿಯನ ಮೈ ಬಣ್ಣ ಕರಗಿ, ದಂಪತಿಗಳು ಧರಿಸಿದ್ದ ಬಿಳಿ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಾಳಾದವು. ಶ್ರಮಂತನಿಗೆ ತುರನೆ ಕೋಪಬಂತು. "ನೀನು ನಮ್ಮ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರೋದೂ ಬೇಡ, ಏನೂಬೇಡ ನಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಳುಮಾಡಿದೆ. ಮೂಲೇವಿ, ನಡಿ, ನಡಿಯಾಡೆ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ.

ಅದರೇ ಆತನ ಸತ್ತಿಮಗ ಅನನಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅನನನ್ನು ವ.ಕೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ತಂಬೂರಿ, ಒಂದು ಕನ್ನಡಿ, ಅನನ ಕೈಗಿತ್ತು, "ಎಲೈ, ಹುಡುಗ, ಈ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಜೀವನಸಡೆಯಿಸು. ಇದು ಸಾಧಾರಣ ತಂಬೂರಿಗಳಂತೆ ಅಲ್ಲ. ಇವರಿಂದ ಹೊರಡುವ ನಾದದಿಂದ ಮಾನವರ ಹೃದಯಗಳೇ ಸಮತ್ತವಾಗುವವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶರೀರ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದೇ ನಷ್ಟ ಫಲವಿಷಯವಲ್ಲ. ನೆನ್ನೆ ಆದ್ರಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತರೆ, ನೆನ್ನೆ ಕರ್ಮ ಮಗಿದು, ಆ ಕರೆಬಣ್ಣ ಮಾನವಜಗಲೂ ಬಿಡು" ಎಂದು ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕರಿಯನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಂಬುರಿಮಾಟುತ್ತಾ ದೇಶಾಟನೆ

ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗೇ ಹೋಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ದಲ್ಲಿ ಕಾರಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಂಪು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಈ ಗಲಿಫೆ ಏನಗ್ಗಾ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಅದೇಕೆಂದು ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರ ನಡೆಯುತ್ತಿರೆಯಂತೆ. ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತಿಯಂತೆ, ಅಕೆ ಜನಿಸಿದಾಗಲೇ ಅಕೆಯ ಶರೀರ ಅಪರೂಪವಾದ ಬಂಗಾರದ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತ, ದಿವದಿವಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ಅಕೆಗೆ ಯುಕ್ತ ವಯಸ್ಸು ಕ್ರಾಸ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಲು, ಅಕೆಯ ಕನೆಯನ ರಾಜಾ ಕನ್ಯೆ ತ್ತಿ ನೋಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಷ್ಟು ಕಾಂಕ್ಷಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾರಸುತ್ಪಿದಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಅಕೆಯನ್ನು 'ಚಿನ್ನದ

ರಾಣಿ ಎಂದು ಕೂಗುಗರೆದೂ ತಿಳಿಯ ಬಂತು.

ಆದರೆ ಶರೀರಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ, ಆಕೆಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಮರಳಿ ಮಾನವನ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿತು. ಆಕೆಯ ಮುಖದ ತರುಣ ರಸ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸೆಪದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾತಿಗಿಳಿಸಿ ನಡುವಳು. ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾರೂ ನಂಬುವಂತೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳಿಗೆ ಏನೇ ಹೋದರೂ ಅಂತಿಮವಾಗಿರಬಹುದು.

ಆಕೆಯ ಬೇರೂರಿನಾದುದರಿಂದ, ಆಕೆಯ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ತುಂಬೊಲಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಮುಜುಗರವಾಗಿ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಆ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಕರೆದು ಮಂತ್ರಿ ಬೇಡಿದಳು. ಮುಜುಗರವು ಕರೆದು

ಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಕೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ, ಅವಳಿ ಹಾಡುಗಾರ ಸತ್ಯ ನೋಡಿ ಆಕೆಗೆ ತುಂಬಾ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಈ ಸಂಜೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಯಾರಾಗ್ಯ ಎಂದು ಅವನಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿವರವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಳು. ಕರಿಯನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ: "ಅವಳೆಂತಲೇ ನಾನು ವಿರಕ್ತಿ ಹೊಂದಿ ಬೇರಾರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಈ ಬಣ್ಣ ಹೋಗಲು ಪತಿವ್ರತೆ ಯೊಬ್ಬಾಕೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವವುಳ್ಳ ಈ ತಂಬೂಲಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರಿಂದ ಕೆಲವಿನಗಂಧೇ ನಾನು ಸುಖವರತುಣಾ ವಾಗುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವೆನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆ ಮಗ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಂದೆ ಗಾಂಧೀಯವರು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಗದ ಗಟ್ಟಿ ನಡೆಸಲು. "ಎಲೋ, ಕರಿಯ, ನಿನಗೂ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಕೇನೋ?" ಎಂದು ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು. ಆಕೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ತನಗೆ ಅದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಅಂತರ ಪ್ರವೇಶವು ತುಂಬಾ ಗಾಂಧೀಯವರು. ಕೊಡುವುದು ಉಂಟು ಎಂಬ ಕರಿಯ. "ನನ್ನ ತಂಬೂಲಿಯು ಗಾಂಧೀಯವರು ಮಾಡಿದ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಗಾಂಧೀಯವರು ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಕೊಲನಿಸಿ" ಎಂದು ಆಕೆಯು ತ್ವರಿತವಾಗಿ

ನುಡಿದು, ತನ್ನ ನಾಡಿಗೆ ಕಾನೂನಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದ.

ಹಾಗೇ ಎರಡು ವರ್ಷಕಾಲ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಮಾಪ್ತವಾಗಿ ಕರಿಯನಿಗೆ ಅಕ
ಸ್ಮಾತ್ ಪರೋಪಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿವೇ ಮೊ
ಯಿತು. ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಹೆಂಡತಿ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ಕನ್ನಡಿಯ ನೆನೆಪಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಅವರಲ್ಲಿ
ತನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡ. ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
ವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.
ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದು ಕರಿಯನ
ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಸುಂದರವಾದ
ರಾಜಕುಮಾರನ ಆಕಾರ! ಮನೋಮಹಿಮೆ!!

ಈ ಒದಲಾವಣೆಗೆ ಕರಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಪಟ್ಟು, ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ವೇದಸಂಪಾದನ
ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಈಗ ಅದಾ ಸಮೀಪದಿಂದ
ತಾನು ಕರಿಯನೆಂದು ಮೈಕೊಳ್ಳುವನೆ
ಹೊರತು, ಯಾರೂ ಅವನನ್ನು ಅರಿತಿ
ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮತ್ತೂ ಅವನ
ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬಹು ವಿಸಯದಿಂದ ಒಂದು
ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.
ಅತನು ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾವ್ಯವಾಹನನಿಂದ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು.

ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಕರಿಯ
ನಿಗೆ ಒಂದು ಜನಸಮೂಹ ಕಾಣಿಸಿತು.
ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಜಾತಿ. ಆ ಜಾತಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ತರಬೇತಿಗಳು
ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಭಾರಿ

ಅಕಸ್ಮಾತ್ 'ಚಿಕ್ಕದ ರಾಣಿ' ಕರಿಯನೂ
ಸಹ ತರಬೇತಿಗೊಳಗಾಗಿ ಬಂದರು.
ಎಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ತರಬೇತು ಕರಿಯನು
ನಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದ ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಲು
ಹೋದ.

'ಚಿಕ್ಕದ ರಾಣಿ'ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕಿತ
ನಾದ. 'ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕದ ರಾಣಿ'ಯೇ ಬಂದಳು.
ಕರಣ. ಮುಂಗಾರು ಮುಂಗಾರು ಹತ್ತಿರದ
ಬರವಿಕು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಳು ಮಂದಿರ
ನೇಕು ಈ ಒಬ್ಬ. ಕುಣಿಯುವ ಚಿಕ್ಕದ
ಘಾತಿಯುಳ್ಳ ಈ ಮಹಿಳೆಯು...'
ಎಂದು ಮನೋ ವೇದಕವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆ
ಚಿಕ್ಕದ ರಾಣಿ ಬಂದಳಾದಳು. 'ಈಕಳು
ಯಾರೋ ನನ್ನ ಗುರು ತಿಳಿದವನಾಗಿರ
ಬೇಕು.' ಎಂದು ಮನಚಿಂತಿಸಿ, 'ನೀವು ಯಾರು?'

ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು 'ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕರಿಯನೆಂದು ಕೊಗುವರು' ಎಂದ.

ರಾಜಕುಮಾರಿ ರನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬದಾಳು. 'ಎನು! ಕರಿಯನೇ!! ನೀನು ಕರಿಯನೇ!!' ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಇರಬಹುದು, ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, 'ನೀವು ಹೇಳಿದ ದುಪ್ಪನ್ನಿಗಾದ ಚಿನ್ನದ ರಾಣಿ ನಾನೇ. ಆ ದಿನ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅನುಮಾನಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನನ್ನ ಬಂಗಾರದಭಾಲು ಕರಗಿಕೊಂಡು, ಕ್ರಮೇಣ ಈಗ ನಾನು ಅಣ್ಣ ಕರಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ನೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇರವರಂತೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಕರಿಬಣ್ಣ ನೋಡಿ ನನಗೇ ಜಿಗುಬ್ಬೆ

ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ ವಿರಕ್ತಳಾಗಿ ದೇಶಸಂಚಾರ ಹೊರಟೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಮಾಷೆ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಜಮಾನ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿರುವನು. ನಿಮ್ಮ ಮನ ನೋಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಆಯಿತು. ದೇವರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಸಂಧಿಸಿದೆವು. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನನ್ನ ಗರ್ವ ಭಂಗವಾಯಿತು. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವನ್ನು ಉಪಶಮನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದಳು.

ಕರಿಯನಿಗೆ ಮರುಕ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ತಂಬೂರಿಯಿಂದ ಹಾಡಲು, ಆಕೆಯ ಕಷ್ಟ ಬಣ್ಣ ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆಕೆಯ ರೂಪ ಬಂಗಾರದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮೆರೆಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಕೆಲಕಾಲಾನಂತರ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಎಲ್ಲರೂ 'ಚಿನ್ನದ ರಾಣಿ'ಯನ್ನು ಗುರುತುಹಿಡಿದರೇ ಹೊರತು, 'ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕರಿಯ' ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರು ಕರಿಯನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ!

ಪರೋಕ್ಷ ವೈರ

ಹಿಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆಮಾರಿಕೊಂಡು ಜೀವಿ ಸುವ ಕಷ್ಟಜೀವಿ ಒಬ್ಬ ನಿಧ್ವ. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚಾನೆ ಎದ್ದು, ಅದವಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಸೌದೆ ಕಡಿದು ಹೊರಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಊರಿ ನಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವನ ದಿನಚರಿ.

ತನ್ನ ಕೆಲಸಯೋಗಸೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು, ಬೇರೊಬ್ಬರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗುವವನಲ್ಲ. ಅವನೊಬ್ಬ ಮಹಾಸಾತ್ವಿಕ. ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ದುರಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಂಬಿಕಸ್ತ. “ನ್ಯಾಯವಾದವೆಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಣಗಿದ ಸೌದೆ ಕೊಡುವನು. ಸೌದೆಮೋಕಾದರೆ ಅವನ ಹತ್ತಿರವೇ ಕೆಲೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಜನ ಅವನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಸೇಕರು ಅವನ ದುಸ್ತಿಗೆ ಮರುಕವಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತನೊಂದುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು, ತನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದೂ ಅತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯವ.

ಅವನು ಅಡವಿಗೆ ರಾಜನ ಆರಮನೆಯ

ಮುಂದುಗಡೆ ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅದೇವಾರಿ. ರಾಜನು ಮೇಲಿನ ಆಂತಸ್ತಿನಿಂದ ದಿವಾ ಇವನನ್ನು ನೋಡುವನು. ರಾಜ ತುಂಬಾ ದಯಾ ಮೂರ್ತಿ. ಬಡವರವಾಲಿಗೆ ದೇವರೆಂದು ಹೆಸರುವಡದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅದೇನು ವಿಚಿತ್ರವೋ, ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಕಟ್ಟಿಗೆಯವನನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅದೊಂದು ವಿಧವಾದ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡುವುದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಬಾಧೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನೈವಸೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಸೌದೆಯವನು ಒಬ್ಬ ಕಡುನೇರಿಯುಂಕೆ ಕಂಡು ಬಂದ ರಾಜನಿಗೆ, ಕೊನೆಗೆ ಈ ಹಗೆತನ ತುಂಬಾ ಮಿತಮಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ನಾನಿಸಿದವೇ ಹೊರತು ತನ್ನ ಸೇವೆ ತೀರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಷ್ಟು ಕ್ರೋಧವುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಅಗ ರಾಜ ಹೀಗೆ ಅರೋಚಿಸಿದ: “ಕಷ್ಟಜೀವಿಯಾದ ಈ ಸೌದೆ ಯವನು ನನಗೇನು ಅಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾನೆ? ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನು

ಕಂಡಕೂಡಲೇ ನನಗೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಬಾಧೆಯಾಗಬೇಕು? ಎಂದು, ಎನ್ನ ಸ್ವಯಂತ್ರಿವಿವರೂ ಕೂರಗತಿಯವೆ ಮನೋವಶವೆ ಯಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜ ಕೂಗಿ ಕೊರಗಬೇಕಾದ ಸ್ವಪ್ನವೆಯನ್ನೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಈ ಆರಸುನಿಯಮವೆ ಹೇಡು ಹೋಗ ಬಾರದು ಎಂದು ಅಣಿಯನ್ನು ಬಾರಿಮಾಡಿ, ಕೈಗೆಯುವನು ರಸ್ತೆ ಕಡ್ಲೆಗೆ ದೀವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಬುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ರಾಜ ಅರೀತಿ ಅಭಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ರಸ್ತೆಬಾಧೆ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲು ಆತನು ತಾವ ತ್ರಯಪಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಇನ್ನರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದು, ಪ್ರಭುಗಳು ವ್ಯಾಕುಲ ಚಿತ್ತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು

ಹಿಡಿದ. ಸಂಗತಿಸಂದರ್ಭಗಳು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅತನಿಗೆ ಕುಂಬಾ ಅರ್ಜುನ ನಾಮು. ಕೂಡಲೇ ಮನೆಯವರ ಒಳ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಗೂಢಾಚಾರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಸತತ ರಾತ್ರಿ ಪಾದಕಾಶ್ಯಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಮೌನಿಯವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯಮಾತನ್ನೇ ಅಡುತ್ತಿದ್ದರು. ‘ಅನೂಯಕ’, ‘ಕಪಟೇಪ’, ‘ನಾಯವರ’ ಎಂಬ ಹೋಗಲೇಯ ಮಾತು ಗಳೇಹೊರತು, ಅತನನ್ನು ಯಾರೂ ತಿಳು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎನ್ನ ದಿನವಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಆತನ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ‘ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇನ್ನೇನು?’ ಎಂದು ಎಲ್ಲಿ ರಾಜನು ದಯಾಯಿವನನೋ ಎಂಬ ಭಯ ವ್ಯವಾಯಿತು. ಕೊನೆಯ ಸ್ವಯಂತ್ರಿ ವಾಗಿ ಆತನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ. ಇದ್ದ ಸ್ತಿವಂತೆಯೇ ಆತನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮೌನ ಯವನ ಮನೆ ಶೋಧಿಸಲು ಹೋದ. ಆದರೆ ಆ ಗುಡಿಸಲಿಲ್ಲದೆ ಏನೇ? ಭಸ್ಮಾಸ್ತ್ರ ವೇ? ಕಲ್ಲೆ ಮಾರಲೇ, ಇನ್ನ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಸೂವೇ? ಒಂದು ಮೂಲಕಾಶ್ಯ ಮೌನಿ ಮಾತ್ರ ಮೊದಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಕಮುರು ಅದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಕಾರಣವೇನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಏನೂ ತೋರದೆ ಮಂತ್ರಿ ತಮಾಷೆಯಾಗಿ ‘ಏನನ್ನಾ, ಅದಿನ ಮೌನಿ ಮಾರಾಟವಾಗ

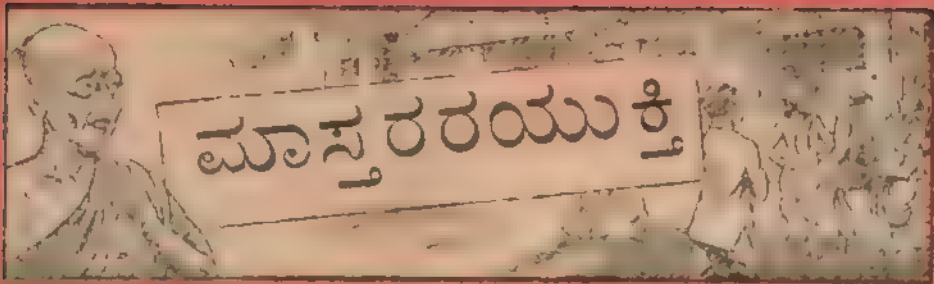
ಲ್ಲವೇ? ಅಕ್ಷೇಪಿ ನ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.
 'ಆಮೆ ಮಾವನ ಮೊಟ್ಟೆ ಕಾಯಿ' ಎಂದು
 ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದ. ಮಂತ್ರಿ ಕೌತುಕವಿಂದ
 ಆ ಮಾವು ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ.
 ಆಕನು ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ತನ್ನ
 ಗಿಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಹೊಡೆದು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ
 ಮನ. ಮಂತ್ರಿ ಹೊಡೆಯುವ ಬಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ತೆಗೆದು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು 'ಆಮೆ
 ಸಾಕಾರವೆ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮೃಗ. ಗಂಧದ
 ಕಟ್ಟಿಗೆ' ಎಂದು ನಿಜ ನುಡಿದ.

'ಆರೆ, ಎಂಥ ಹುಂಬ ಕಣ್ಣಾಗ್ಗೆ ನೀನು.
 ಆದನ್ನು ಮಾವದರೆ ಒಳ್ಳೆ ಬಿಲಿ ಬರುತ್ತದೆ
 ಯೋ' ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ, ಅವನ ಹಿತ
 ಕೋರಿ, ಕಟ್ಟಿಗೆಯನನ ಮುಖ ಕಣ್ಣಾಗುತ್ತು.
 ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾವನೊಡನೆ ಬಿಟ್ಟು 'ಕಣ್ಣು
 ಸುವೆನಂದರೆ ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟು' ಎಂದು. ಮಂತ್ರಿ
 ಅಭಯನುಡಿಯಲು ಅವನು ಕಿರುಕಿ ಹೇಳಿದ:
 "ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆರನ ಮಾತನ್ನು
 ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಇಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೆ.
 ಮಹಾರಾಜರು ಕಾರ್ಯಮೂರ್ತಿ. ಒಡವ
 ರಿಗೆ ಅವನೆಂದರೆ ಮಾನ. ನಾನೂ ಪ್ರಭು
 ಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವೆನು. ಆದರೆ ನು,
 ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಒಡವ
 ನದ ಬಾಳೆಯಿಂದ ನನಗೊಂದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿ
 ಜನಿಸಿತು, ಅಳುವ ಮಹಾನಾ ಮುಖ ನನಗೆ
 ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕಾಲ ಬಿಡುವು

ತಾರೆ, ಹೇಗೆ? ಅವರು ತಿಳಿಕೊಂಡ ದಿನ
 ಗಂಡವ ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗಿರಾಕಿ ಬರುತ್ತದೆ.
 ಆದುದರಿಂದ ಗಂಡವ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಭವ್ಯ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಂದು ಹೇಳಿದ. 'ಹೂ ಕೊಟ್ಟು
 ಕೊಡುವರು. ನನಗೆ ಒಡವದಿಂದ ಬಿಡುವು
 ಮುಖ. ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ
 ನಿರ್ದೋಷಿತನಾದ.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ವರ್ತಮಾನ ತಿಳಿಯಿತು.
 ಕಟ್ಟಿಗೆಯನನ ಮೊದಲೆ ಕಂಡು ಕೊಂಡು,
 ಅವನ ಒಡವದ ಮೊದಲೆ ಅವನ ಹೂ
 ಕೊಟ್ಟು ಕೊಡಿಸಿದ. ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ
 ಬಾಳಿಗೆ ಕಾರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ
 ಯವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮೊದಲೆಯೇ
 ಇರಬಹುದೆಂದು ಮಹಾರಾಜನು ನಿರ್ಧರ
 ರಿಸಿದ.

ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು ಜೋತಿಷ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಜೋತಿಷ್ಯ ನಿಜವಾಯಿತಾದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಸುವನ್ನು ಬದುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ. ಅತನು ಹಾಲು ಕಲೆದಾದಮೇಲೆ ಹಸುವನ್ನು ಬೀದಿಗೆ ಬಿಡುವನು.

ಈ ರೀತಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಹಸು, ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೊತ್ತು ಸುತ್ತು ಮುಕ್ತವಿರುವ ಮನೆಗಳ ತೋಟಗಳನ್ನು ಹಾನಿಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಿಳಗಿನವೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಬಹುಶ್ವೇತ ಸಣಿ ಮನೆಯ ಮಾಸ್ತರು ರಾಜಾರಾಯರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅತನಿಗೆ ಮನೆ ತುಂಬ ಮಕ್ಕಳು. ಹಸು ಕಳ್ಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಭಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಮಗುವಿಗೆ ಏನು ಅಪಾಯ ಮಾಡುತ್ತೋ ಅಂತ.

‘ಹಸುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ’ ಎಂದು ಗಿಣಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಸ್ತರರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ

ಹೇಳಿದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ “ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುವುದೆಂದರೇನು? ಹಸುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲಾರೆ. ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ದಡಾಯಿಸಿದರು.

“ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕು” ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು ಮಾಸ್ತರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗಾಗುವ ನೇಳೆಗೆ ಮಾಸ್ತರ ಮನೆಯಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡು ತಗಲಿ ಹಾಕಿತ್ತು. ಆ ಹಲಗೆಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿತ್ತು:

“ಅದಾತ ಜೋತಿಷ್ಯ. ಒಬ್ಬಾ ನೊಬ್ಬ ಯೋಗವಿವರಣೆ ಮಾಡುವ, ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಆ ಮಹಾಮುನಿಯನ ಆಜ್ಞೆ. ಈ ಸಮಯ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮೋಹುವ ನೋಸಗಾರರನ್ನು ನಂಬ ಬೇಡಿ. ಸಮಯವೆಳಗೆ 7 ರಿಂದ 9. ಸಾಯಂಕಾಲ 4 ರಿಂದ 6.”

ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆ ಮುಂದಿದ್ದ ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆತನಿ ಗಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಮಾಸ್ತರ ಮನೆಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಬೋರ್ಡ್ ತಟ್ಟನೆ ಆಕರ್ಷಿ ಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಮಾಸ್ತರರಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಮುಂದೆ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಮಾಸ್ತರಮನೆಯ ವಿಶಾಲ ನಾದ ವೆರಾಂಡಾದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖ ವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿಕಲಾ ಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈತನು ಮಾನವನೇವೆಮಾಡಲು ಕೆಂಕಣಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟು ದೈವಾರ್ಯ ಈತನದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು ತಿದ್ದರು.

ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳಿರುವಾಗಲೂ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಮನೆಕಡೆ ಮುಖಕೋರಿ ಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಚಾಸ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ. "ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಓದಿಕೊಂಡು ನಾಟಕ ಅಡುತ್ತಿರುವನೇ

ಹೊರತು, ಸ್ವಲ್ಪವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳೆಂದರೆ ಹೇಳುವ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಒಂದುರೀತಿ ಆಸಕ್ತಿ ಜನಿಸಿತು. ಆತನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣುಬಿತ್ತು.

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಿರಿವಿರಿ ಒದ್ದಾಡಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು. ಬೇರೊಬ್ಬರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಾಸ್ತರರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು "ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಬಂತು" ಎಂದು ಗಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಬವೆದುಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಅವರಿಂದ ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹಸುಸನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರು.

ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಮಾರನೇಯದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಸ್ತರರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಜನ "ಎನಿದು ವಿಚಿತ್ರ ಎಂದು ಮಾಸ್ತರರನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

"ಎಷ್ಟು ಸರಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಮಾಡಕೂಡದೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡರು ಮಾಸ್ತರು.

ಮಣಿ: ರತ್ನಗಳು

ಸೂರ್ಯನು ವರ್ಷದ ಒಂದೆ ಆರಾವಳಿ
ವಸು ರಾಶಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ರಾಶಿನು ವಾಲಿ
ಸುತಿದ್ವನು. ಆದ್ದರಿಗೆ ನಮಗೆ, ರಾಶುಲಿ
ಎಂಬವರು ಹೆಸರುಗಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ಅಧಾರ್ವ ಅಂದಗತಿಯರು.

ಒಬ್ಬ ರಾಶಿಗಳನ್ನು ವರಗ್ರಹವಾದಿಂದ
ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಏಕಿತ್ವ ರತ್ನ
ಲಭಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣದಿಂದ
ಲಾವರೂ ನಕ್ಷರೆ ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ
ರಕ್ತಗುಣ ಬಂದುದಾದ್ದರಿಂದ. ರಾಶುಲಿ ಅತ್ಯಂತ
ಆಕೆಯ ಕಂಬನಿಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೆಲವು
ಬಂದೊಂದು ದಿವ್ಯಮಾಯಾದಾಗಿ ಬದಲಾಯಿ
ಸುವದು.

ರಾಶಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಈ ವರಕ್ಕೆ ರಾಜ
ಮುಕ್ತ ರಾಶಿಗಳು ತುಂಬಾ ಹುಡುಗೊಂ
ಡರು. ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಬೊಕ್ಕಸ ಬರಿ
ವಾಸುಲಿ ತುಂಬಾ ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಇವೆ
ಅವರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ರತ್ನ ಮಾರಾಕ್ಕೆ
ಗೋಡಾ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ವಿವರಗಳು ಅವ
ರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿತು.

ಅದೇನುಕರ್ಮವೋ, ಆ ದಂಪತಿಗಳು
ನೆನೆಸಿದಂತೆಯೇ ಕೆಲವಿನಗಲ್ಲಿ ಅನರ
ಜೊಕ್ಕಸ ಬರಿದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು
ಯೋಚಿಸಿದಂತೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಗುವಿನಿಂದ,
ರಾಶುಲಿಯ ಅನುಸರಿಸಿದ ಆದಮ ಮತ್ತೆ
ತುಂಬುವ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೇ ನಗುವಿರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ
ದರೂ ರಾಶುಲಿ ನಗು ಬೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೇ
ಮುನುಷ್ಯರಾದ ಏಕೆಯ ಹೇಳಿದರೂ
ರಾಶುಲಿಯ ಕಣ್ಣಿಂದ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು
ಕಣ್ಣಿನು ಮಿಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಶುಲಿಗೆ ಮತಿಬೋಧಂತೆ
ಆಯಿತು. ವಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಲೋಚಿಸಿದ.
ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಆ
ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದರಿಂದ ದೇಶ
ವ್ಯಾಪ್ತದಲ್ಲಿ ಪಂಗರ ಹೊಮ್ಮಿಸಿದರು.
"ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ ತಪ್ಪು ಕುಸುಮ, ಮರಾದ
ಏಕೆಂದರೆ, ಮತ್ತೆ ನಾನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನಗೂ,
ಮತ್ತು ನಾನು ಕೂಡುವುದು ಮೂಡಿದರೆ ಅವ
ರಿಗೆ ಅಧಾರ್ವ ಬೊಂದಿಗೆ ಆ ಹುಡುಗಿ

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ರಾಣಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದಳು.

ಆಗ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ತುಸ ಹೊತ್ತುಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ “ಅದಿತ್ಯನು ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿವಂತನೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕುಮಾರಿ ಶ್ಯಾಮಲೆಯ ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದೇ ಆದರೆ ನಾನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೆನೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದು.

ಅದಿತ್ಯ ನಿರಾಶನಾದರೂ, ರಾಜನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಶ್ಯಾಮಲೆಯ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಶ್ಯಾಮಲೆ ರನ್ನ ಸಮೀಪದೊಂದಿಗೆ ಸುಸ್ವತ್ತಿಗೆಯಮೇಲೆ ಸುಖಾಸೀನಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಅದಿತ್ಯನು ಕತೆಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೆ ಎಂತಹ ಕತೆಗೊತ್ತೇ? ಸಾಯುತ್ತಿರುವವನೂ ಸಹ ಎದ್ದು ಬಂದು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುವ ಕತೆ!

ರಾಜ, ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಿವಾರ ಅದಿತ್ಯನ ಕತೆಹೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಶ್ಯಾಮಲೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ, ತಟ ತಟನೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳು. ಒಂದೊಂದು ಕಂಬನಿಯೂ, ಧಗಧಗನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಒಂದೊಂದು ದಿವ್ಯಮಣಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಆ ಹಾಸಿಗೆಯಮೇಲೆ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪರೂ ಮತ್ತೊಂದುಸಾರಿ ಬೆರಗಾದರು. “ಅದಿತ್ಯನು ‘ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ, ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನೂ ಗಿಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡನು’ ಎಂದು ಕೊಂಡನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ಏನೋ ಗುಸುಗುಟ್ಟಿದ.

ರಾಜ ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೂ ಸಹ ಏನೋ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಿ “ಅದಿತ್ಯನು ಅಪ್ರತಿಮಶಕ್ತಿವಂತನೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರನ್ನೂ ವಿವಾಹನಾಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧವಷ್ಟೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅತನು ಯಾರನ್ನು ಕೋರವನೋ ಆ ರಾಜ

ಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಎರಡನ್ನೇಯಾಕೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ರತ್ನಗಳನ್ನೂ, ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಉದುರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಾಗ್ವಾಸದಂತೆ ನಂಬಿಯೆನು" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದಿತ್ಯನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡ.

ದೇವಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವಾಹಿಸುವ ವಿಮಲೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಆದರೆ ರಾಜನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಗೂಢಾರ್ಥ ಇದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದೇನೋ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಮಲೆ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾಮಲೆಯರನ್ನು ಪಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿದರು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕತೆ ಹೇಳಿ ವಿಮಲೆಯನ್ನು ನಗುವಂತೆಯೂ, ಶ್ಯಾಮಲೆಯನ್ನು ಅಳುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಬೇಕು ಅದಿತ್ಯ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮಲೆ ನಗುವಾಗ ಉದುರಿದ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ, ಶ್ಯಾಮಲೆ ದುಃಖಿಸಿದಾಗ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಾರುವ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಯಾವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಅದಿತ್ಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ಈ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಷರತ್ತು ಯಾವರೀತಿ

ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆತುರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅದಿತ್ಯ ಈ ರೀತಿ ಕತೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

‘ಒಂದು ಅಡವಿ. ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಹಳ್ಳಿಯ ಯುವತಿ ಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಕಕ್ಕಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ. ಆಕಾರಣವಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗಿನ ಸಾಕಾಟನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು.’ ಕತೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೂ ಒರಲು ವಿಮಲ ಪಕ್ಷಿಸೆ ನಕ್ಕಳು. ರತ್ನಗಳು ಉದುರಿದವು. ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರು. ಅದಿತ್ಯ ತನ್ನರಾಜಿಗೆ ಕತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದ.

‘ಸುಂದರಾಕಾರವೂ, ಬಲರಾಲಿಯೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನೋಟಿಸಿದ. ಇಬ್ಬರೂ

ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮನೆಮಂದ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ
ಯೋಚಿಸಿದರು. ಕತೆ ಬನ್ನಿ ಮರ ಬಿರಲು
ಶ್ಯಾಮಲೆ ಭೋವತಿ ಅಮ್ಮಾ ಕಟ್ಟಿರು
ಸುರಿಸಿದರು. ಮನೆಗಳು ಉದುದಿದವು.
ಅದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ನಗುವಿರುವ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನೂ
ದೂರು ಪ್ರಯೋಗವ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನೂ
ಜೋಡಿಸಿ ಜೋಡಿಸಿ ಅದಿತ್ತು ಕತೆ ಹೇಳು
ತ್ತಿದ್ದ.

ಅರ್ಥಗಂಟಿ ಆಯಿತು. ಕತೆ ಇನ್ನೇನು
ಮುಗಿಯುತ್ತದೆಯೆಂದು. ಆಗ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ
ನೋಡಲು ಶ್ಯಾಮಲೆ ಮನೆಗಿಂತಲೂ ಹತ್ತು
ಮನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಉದುದಿದಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನು
ಕತೆಯನ್ನು ದುರಂತದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯ
ಮಾಡಿದರೆ, ವಿಮಲೆ ತನ್ನ ನಂಬಿಸಿರುವ ಆ
ಹತ್ತು ಮನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉದು
ರಿಸ ಬಹುದು.

ಗೆಲುವು ಸಿದ್ಧವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ
ಅದಿತ್ತು ಮೈಮರೆತ. ಕತೆಯನ್ನು ದುರಂತ
ದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಆತ

ಮರೆತುಹಿಟ್ಟ. ಮೈಮರೆತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ
ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥಕ ಮಾಯೆ
ಗಣದ ಮಾರಾಗಿ. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡು
ಗಿಯೂ, ರಾಜಮಾರಿಗೂ ನಿಜವಾಗಿ
ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು' ಎಂದು
ಕತೆ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡಿದ.

ಉಕ್ಕುವಿರುವ ದುಃಖದಿಂದ ಶ್ಯಾಮಲೆ
ಜೊಳ ಜೊಳನೆಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳು.
ಆಗಾಗಲೇ ಹತ್ತುಮನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ ಮನೆ
ಗಳಿಗೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹದಿನೈದು
ಮನೆಗಳು ಸೇರಿದವು.

ಶ್ಯಾಮಲೆಗೂ ಅದಿತ್ತುನಿಗೂ ವಿವಾಹ
ವಾಯಿತು. ಕತೆ ಅಡ್ಡತಿರುಗಿತೆಂಬ ಚಿಂತೆ
ಆತನನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ
ಶ್ಯಾಮಲೆಯೂ ಸಹ ರೂಪಿಸಿ. ದಾಂಪತ್ಯ
ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆ
ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರಸಿಗೆ ಜೀಕಾದಷ್ಟು ಮನೆ
ಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದೇ ಗೆರೆಯ ಚಿತ್ರ

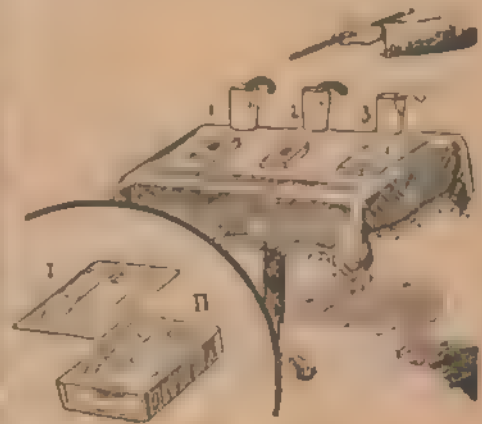

ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಯುಕ್ತಿ

ನೋಜನಮೇಲೆ ಮೂರು ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗಳೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಮೂರು ಗಾಜಿನ ಗ್ಲಾಸ್ ಗಳೂ ಇವೆ. ಮೊದಲನೇ ಶೋಷಾಕದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ರಿಬ್ಬ, ಎರಡನೇ ಶೋಷಾಕದಲ್ಲಿ ನೀಲಿ ರಿಬ್ಬ, ಮೂರನೇದರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ರಿಬ್ಬ ಇವೆ.

ಕೆಂಪು ರಿಬ್ಬ ಶೋಷಾಕಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಕಾಗದದ ಚೂರನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ರಿಬ್ಬ ಇರುವುದು ಇಟ್ಟು, ಮೋರಲುವುದಾಗಿ ಗ್ಲಾಸ್ ಹತ್ತಿರ ವಡಚುಕು. ನೀಲಿ ರಿಬ್ಬ ಇರುವ ಶೋಷಾಕ ಎದುರಾಗಿಯೂ, ಬಿಳಿ ರಿಬ್ಬ ಇರುವ ಶೋಷಾಕ ಎದುರಾಗಿಯೂ ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಇಡುವೆಕು. ಕರುವಾಯ ಮಂತ್ರ ಕೂಳನ್ನು ವೆ, ಟೂ, ತ್ರೀ ಸುಂದು ಅಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ತಾಕಿಸಿ, ಒಂದು ಮಿಂದನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಶೋಷಿಸುವರು. ಆಗವಿಳಿಯ ಕಾಗದ ದಚೂರು ಅಂಟಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಂಪು ರಿಬ್ಬ, ಕೆಂಪು ಕಾಗದದಚೂರು ಅಂಟಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ನೀಲಿ ರಿಬ್ಬ, ನೀಲಿ ರಿಬ್ಬ:

ಕಾಗದದಚೂರು ಅಂಟಿಸಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಬಿಳಿಯರಿಬ್ಬ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಕರುನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುವರು.

ಒಂದೇ ಟ್ರೇಜ್ ಮಾರ್ಕ್ ಇರುವ ಆರು ಬೆಂಕಿಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸು. ಮೂರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೊದಲನೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯ ಕಾಗದದಗುರುತು, ಎರಡನೇ ದರ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಕಾಗದದ ಗುರುತು,

ಮೂರನೇ ದರ ಮೇಲೆ ನೀರಿ ಕಾಗದದ ಗುರುತನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಅಂಟಿಸಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಿಕ್ಕ ಮೂರು ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟುಗಳ ಮೇಲಿನ ಲೇಬಲ್ ಹುರಿಯದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಿತ್ತಿ. ಅದರ ಹಿಂದೆ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲದಂತೆ ಆ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ರನ್ನು ಈ ಲೇಬಲ್ ಸಮಾನವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಕತ್ತರಿಸಬೇಕು. ಈ ಪಕ್ಕದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ '1' ಗುರುತಿರುವ ಲೇಬಲ್ ಕಾರ್ತಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದು. '2' ಗುರುತಿರುವುದು ಅಚ್ಚ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ಅಚ್ಚ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಬಿಡಿ ಲೇಬಲ್ ಇಟ್ಟು ತೋರಿಸಿದರೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ವ್ಯಕ್ತ್ಯಾಸ ವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರರು.

ಈ ಸಾರಿ ಮೊದಲನೇ ನಂಬರ್ ಲೇಬಲ್ ಇರುವ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ಇಡುವ ಬಿಡಿ ಲೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪು ಕಾಗದದ ಗುರುತು ಅಂಟಿಸಬೇಕು. ಎರಡನೇ ನಂಬರ್ ಅಚ್ಚ ಕೆಂಪು ಲೇಬಲ್ ಇರುವ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವ ಲೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ನೀರಿ ಕಾಗದದ ಗುರುತು ಅಂಟಿಸಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಮೂರನೇ ನೀರಿ ಗುರುತು ಇರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇಡುವ ಬಿಡಿ ಲೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಕಾಗದದ ಗುರುತು ಅಂಟಿಸಬೇಕು.

ಈಗ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ನಂಬರು ಗಳ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಕೆಂಪು, ನೀರಿ, ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ವುಗಳಾಗಿ ಮೇಲೆ ಕಾಗೆ

ಸುವುದು. ಅದರ ಅವುಗಳ ಕೆಳಗಡೆ ಇರುವುದು ಸಾಲಾಗಿ ಬಿಳಿ, ಕೆಂಪು, ಮತ್ತು ನೀರಿ ಬಣ್ಣದ ಗುರುತುಗಳು! ಈ ರಹಸ್ಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕಂಡ. ಒಡಿಯಲಾರರು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಾಗೆ ಸುತ್ತಿರುವ ಗುರುತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಮೇ ಮೊದಲನೇ ನಂಬರ್ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ರಿಬ್ಬನ್, ಎರಡನೇಯದರಲ್ಲಿ ನೀರಿ ರಿಬ್ಬನ್, ಮೂರನೇಯದರಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ರಿಬ್ಬನ್ ಇಟ್ಟು, ಆ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಮೋರಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಸಿಬಿಡ, ಮತ್ತೆ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತೆಗೆಯುವಾಗ ಆ ಮೇಲಿನ ಮೇಲೇ ಬಿಳಿ ಉರು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಆ ಮೇಲಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಹರಡಿ ಈ ಯುಕ್ತಿ ಆರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಬಿಡಿ ಲೇಬಲ್ ಹಿಂದುಗಡೆ ಅಂಟಿಸಿದ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಚೂರು ಸಹ ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಒಗ್ಗು ಮೊದಲಿನೆ ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂಟಿಸುವ ಕಾಗದದ ಹಳಸವು ರಾಗಿರಬೇಕು.

ವಾಚಕರಿಗೆ ಈ ಗುರುತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕಾದರೆ, ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮ' ನ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ, ಶ್ರೀ. ಪ್ರೊ. ಕೆ. ಸರಣಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

ಅವರ ವಿಲಾಸ :

ಪೊ ಕೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ, ಮೆಜಿಷಿಯನ್
12/3/A, ಜಮೀರಲ್ಲೆ, ಬಾಲಿಗಂಜ್
ಕಲಕತ್ತಾ-19.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಪ್ರಾರಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಹತ್ತಾ ಒಂದುದಿನ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು—“ನಾನು ಈ ಅವತಾರವೆತ್ತಿದ್ದುದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಯಾವನ ಕುಲವನ್ನು ಉಪಸಂಹಾರ ಮಾಡಿಸಿದೆ ನೆಂದರೆ, ಆಗ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತೆ” ಎಂದುಕೊಂಡನು.

ಕೃಷ್ಣನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಅಸಿತ, ಕಣ್ವ, ದೂರ್ವಾಸ, ಭೃಗು, ಅಂಗರಸ್ಸು, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ, ವಾಮದೇವ, ಅತ್ರಿ, ವಸಿಷ್ಠ, ನಾರದ ಮೊದಲಾದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದರು. ಬಳಿಕ ಕೃಷ್ಣನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ಪಿಂಡಾರಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಯಾವನ ಕುಮಾರರು ಸೇತಿಸ್ತಿ ಇಚ್ಛಾಸುಸಾರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಸ್ವಚ್ಛಾಚಾರಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯೇರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಆಟ ಆಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಒಡನೆಯೇ ಸಾಂಬನೆಂಬ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಗರ್ಭಣಿ ಹೆಂಗುಸಿನ ವೇಷವಾಕಿ ಆ ಯುಷಗಳ ಎದುರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ವಿನಯದಿಂದ ವಾದಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು—“ಮಹಾರಾಜೆ, ನೀವು ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಈ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಎಂತಹ ಮಗು ಹುಟ್ಟುವುದೋ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲವಾಗಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾಚುಗೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ದಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಎಂದರು.

ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕೋಪಬಂತು —“ಓಹೋ! ಒಳ್ಳೆವ್ವಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದಿರಿ. ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಕುಲನಾಶಕಾರಕವಾದ ಒಸಕೆಯನ್ನು ಹವೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಆಮುತೆ? ಇನ್ನು ಹೋಗಿ” ಎಂದರು. ಮತ್ತೆ ಸಾಂಬನಿಗೆ ವೇಷವಿಚ್ಛಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಒಸಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು. ಒಂದೂಕೋರಲಿಲ್ಲ ಯದುಕುಮಾರರಿಗೆ. ಭಯದಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿದರು. ಕಡಗೆ ಗುರುವನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೆ ಆ ಒಸಕೆಯನ್ನು ತೇದಿ ಅರೆದು ವ್ರತಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಿದರು. ಎಷ್ಟು ತೇದಿದರೂ ಒಂದು ಚೂರು ಮೊನೆಯಾಗಿ ಹಾಗೇ ಉಳಿದು, ಅದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಿರ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಅವರು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಿದ ಒಸಕೆಯು ವ್ರತಿ, ತೆರೆಯೊಂದಿಗೆ ತೀರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸೂಜಿಮೊನೆಯ ಮುಳ್ಳಿನಗಿಡವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಯಾವನರು ಆ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ತರು. ಯುಷಗಳ ಶಾಪವು ಫಲಿಸಿತು.

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ—ಚಿತ್ರ - 6

ಚಿತ್ರಾಂಗನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಶಾಸ್‌ಮಿಂಗಳ ತಂದೆ ಅವಳೊಡನೆ ವಿವಾಹ ವಿಷಯ ಮಾತಾಡಿದನಷ್ಟೆ? ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು, ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಅನುಮಾನಗಳು ಕರಗಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದುವು.

ಅದೇ ಅವಳು ಮಾತಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದಾಗ, ಶಾಸ್‌ಮಿಂಗ್ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನುಮಾನಗಳೆಲ್ಲಾ ತೀರಿಹೋಗಿ ತುಂಬಾ ಉತ್ತಾಹವುಂಟಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಚಾಂಗನ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಪರ್ಯವಸಾನವೇನಂದರೆ : ಚಾಂಗ್ ಎಂಬ ಹುಡುಗ ಅವಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಲ್ಲ; ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆ : ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನ ಮುದ್ದಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಂದ ದಾಸಿ, ಆ ಮಗುವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದವಾಗೆಯೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಹಾಗೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೋದರಮಾವನಿದ್ದಾನೆ. ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟವ; ಬಹಳ ದುರಾಶೆಯವ. ಈ ಕೂಸನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಯಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಿಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಅಸ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಒಪ್ಪುಸಾಕಬೇಕೆಂದೂ, ತಂತ್ರಮಾಡಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಈ ಅಸಾಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಾಸಿ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಅನಂತರ ಚಾಂಗನ ಈ ತಾಯಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕನಿಕರದವಳೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ದಾಸಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಇವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಇವಳು ತನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಆ ಮಗುವನ್ನು ವರಪ್ರಸಾದ ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಸಿ ದೊಡ್ಡವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು. "ಹೆತ್ತ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತ ಸಾಕಿದ ಪ್ರೇಮ ಹೆಚ್ಚು" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವಳು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿಸಿದಳು.

ಆ ಮಗುವೇ ದೊಡ್ಡವನಾದ ಈ ಚಾಂಗ್. ಇನ್ನು ಚಾಂಗನ ತಂದೆ ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಶಾಸ್‌ಮಿಂಗಳ ತಂದೆಗೆ ಒಂದುಬಿಟ್ಟು ಸೋದರವೇ. ಇಷ್ಟೇನು? ಸಂಬಂಧಗಳು ತಿಳಿದು ಹೋದಮೇಲೆ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಎಡೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕೂಡಿತು.

ದೇವಮಾಯೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅರ್ಪಣೆಪಟ್ಟರು. ದೇವಚಾರದಂತೆ ಚಾಂಗನಿಗೂ ಶಾಸ್‌ಮಿಂಗಳಿಗೂ ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಮದುವೆಜರುಗಿತು. ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ಶಾಸ್‌ಮಿಂಗಳು ತನಗೆ ಇಷ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ, ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಆ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. 'ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು'

ಅಜ್ಜಿಯ ಯುಕ್ತಿ

ಶಾಂತಿರವರಲ್ಲಿ ರಂಗಮ್ಮ ನೆಂಬ ಒಡವೆಯವಳು. ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸೇ ಮಗ ರಾಮಯ್ಯ. ಬೆಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗಂಡನು ಮೃತನಾದುದರಿಂದ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಮಗನನ್ನು ವಿವಾಹವಂತ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಹುಡುಗ ಒಬ್ಬ ವಂಶವೂ ದಿವಾ ವಂಶವೂ ಅದುವರಿಂದ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ಶಾಲಾಕು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ರಸ ಮಗನಾದ ಸುತೀಲಿಯೊಡನೆ ರಾಮಯ್ಯನ ವಿವಾಹ ನೆರವೇರಿತು. ಸುತೀಲಿಯು ಅತ್ತೆಯನ್ನೇಗೂ ಬಂದಳು.

ಸುತೀಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಮನೆ ಮಗನಾದರೂ, ಅವನು ವಂಶ, ಹಳಸಾದಿ ಒಬ್ಬ ವಂಶವಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿ, ಬಂದುದಿನ ಅತ್ತೆಯೊಡನೆಗೆ ಜಗಳವಾಡಿ "ಇದು ನನ್ನ ಮನೆ, ನನ್ನ ಸಂಸಾರ, ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಹೊರಟುಹೋಗಿ" ಎಂದಳು.

ರಂಗಮ್ಮ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವಳು, ಸ್ನೇಹಿಯುಳ್ಳವಳು. ಜಾಣೆ. ಆಕೆ ಏನೂ ಉತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಮಗನೊಡನೆಗೆ ನಡೆದ ವಿವಾಹ ತಿಳಿಸಿದಳು. ರಾಮಯ್ಯ ನಿರುಪಾಯವಾಗಿ "ಅವನು, ಅವನು ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಗಳು; ಅವಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ನಮಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾದೀತು. ಅದುವರಿಂದ ನಾವು ತಗ್ಗಿ ನಡೆದುಬೇಕು" ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟನು.

ರಂಗಮ್ಮ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಬಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸುತೀಲಿ ಯೊಡನೆ "ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ಹೇಳುವುದು ಸಿಟ್ಟು, ಅವರೇನೋಡು. ನನ್ನ ಗೊಪ್ಪಿನೇ ಮಗ. ಅವನಿಗೆ ಹುಸ್ತುವ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸಂತೋಷವಾದಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿ ಸಂತರ ನಾನೇ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಸುತೀಲಿ ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ಸುತೀಲಿಗೆ ರಮೇಶನೇಂಬ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ಸುತೀಲಿಯು ಅತ್ತೆಯೊಡನೆಗೆ ಮಾತನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುನ ಅತ್ತೆಯನ್ನು ನೋಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಆಕೆಗೆ ಬಾಕಿಯಾದ ರಂಗಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗನ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಜಾಣೆ, ಉಪಯೋಗ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಯೋಗ್ಯತೆ ನೀಡು ನೆಪಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ, ತರ್ಕಾಳಕ್ಕೆ ಸುತೀಲಿಯು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಒಳಗಾಗಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳುಕಳೆದುವು.

ರಮೇಶನಿಗೆ ಸಕಾರರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊದಲ ಹುಡುಗ ಮೊದಲನೆಯ ರಾಮಯ್ಯನ ಮಗನಾದ ರಮಾಜೀವಿಯೊಡನೆ ರಮೇಶನ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ರಮಾ, ಒಡವರ ಮನೆಯವಳಾದರೂ ಒಳಗೆ ಜಾಣೆ ಸುತೀಲಿಗೆ, ಮಾತು ವಿಫಲವಳು. ಸುತೀಲಿಯು ಅತ್ತೆಯನ್ನು ಹೊರಟವಳು ಯತ್ನಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಮೇಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮಾರನೇ ದಿನ ರಮಾ ಒಂದು ಸಂಜೆ ಹೊಡಿದಳು.

ರಮಾ ಸುಶೀಲೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, “ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರೇ, ನೀವು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವಿರಿ ತಾನೆ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನಿ ನಾನಲ್ಲವೆ?” ಎಂದಳು.

ಸುಶೀಲೆಗೆ ಕೋಪವು ಉಕ್ಕೇರಿತು. “ಯಾರೇ ಅದು? ನನ್ನ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡಿಸುವವಳು? ಎಷ್ಟು ಜೋರುನಿನ್ನದು?” ಎಂದು ಹಾರಾಡಿದಳು.

ರಮಾ, ಭಕ್ತಭಕ್ತನೆ ನಕ್ಕು “ಕೋಪಿಸಬೇಡಿ ಅತ್ತೆ, ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು?” ಎಂದಳು.

ಮೂಢಳಾದ ಸುಶೀಲೆಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದರ್ಪದಿಂದ “ಏನೇ ಅದು ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿ? ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದು ನುಡಿದಳು. ರಮಾ ಮುಗುಳು ನಗೆ ನಗುತ್ತಾ “ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರೇ, ನೀವು ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಮನೆಗೆಬಂದಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯವರನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸಿದಿರಿ. ಈಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆ, ಅತ್ತೆಯಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೇ, ನೀವೇ ಹೇಳಿ” ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದಳು.

ಸುಶೀಲೆಗೆ ಆಗ ನಾಚಿಕೆಯೂ, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದವು. ಅವಳು ದುಃಖದಿಂದ ರಂಗಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದಳು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ರಮೇಶರಿಗೆ ಆನಂದ ಉಂಟಾಯಿತು. ರಾಮಯ್ಯನು ತಾಯಿಯ ಜಾಗೃಗೂ ಸೊಸೆಯ ವಿಧೇಯತೆಗೂ ಮೆಚ್ಚಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು.

—ಬಿ. ವಿ. ಚಂಪಕಮಾಲಾ.

ನ ಗೆ ಹ ನಿ

ಗುರು—‘ವಂದೇಮಾತರಂ’ ಇದರರ್ಥವೇನು?

ರಾಮು—ಒಬ್ಬನೇ ಗುರು—ಎಂದು ಸಾರ್.

ಗುರು—ಅದು ಹೇಗೋ?

ರಾಮು—ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಮೇಷ್ಟರು ಬಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ, ‘ವಂದೇಮಾತರಂ’ ಬಂತು ಎಂತಾನೇ ಸಾರ್.

* * *
ಚಂದ್ರ—ಲೋ, ಕಿಟ್ಟು, ಚಂದ್ರ, ನಿನಗೆಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ?

ಕಿಟ್ಟು—ನನಗೆ ಆರೇ ಅಂಗುಲ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ.
—ಸರಸ್ವತಿ, ಎಸ್. ಎಂ. ಭಟ್.

* * *
ಆತ—ಏನಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ ಆರೋಗ್ಯವೇ?
ಆಕೆ—ಏನ್ರಿ, ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರನ್ನು

ಗಂಡ-ಗಿಂಡ ಅಂತ ಅಂತೀರ?

ಆತ—ಆ ಯ್ಯೋ, ತಪ್ಪಾಯಿತಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರು ಆರೋಗ್ಯವೇ?

ಆಕೆ—ಏನು, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ದನ ಗಂಡಂದಿರಿಂಕ ಹಾಸ್ಯವಾದುವಿಯಾ? ಹೋಕಿ!

ಆತ—(ಮಾತಾಡದೆ ಪರಾರಿ).

* * *
ಗಿರಾಕಿ—(ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ) ಏನಯ್ಯ, ಕಾಫಿ ಹೀಗಿದೆ? ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹುಕಾರರು?

ಮಾಣಿ—ಅವರು ಆಗಲೇ ಈ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಿಲ್ಲಾರದೆ ಬೇರೆ ಹೋಟಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

—ಬಿ. ಪಿ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ.

విజయరవర

మధువేమాదిసోద

(తలుగు)

40 శ్లోకములలో విజయభేరి మోళిసుత్తి

సమాపకరు:

ద్యోతికన్ :
ప్రసాద

నాగిరెడ్డి & చక్రపాణి

Chandamama, June '52

Photo by Pranal K. Patel

ಪುಟ್ಟ

